

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

เกษม ศิริสัมพันธ์. "การสื่อสารมวลชน ความหมาย และอิทธิพล". การสื่อสารมวลชนและการ
ประชาสัมพันธ์, 2508.

_____ . ความรู้เกี่ยวกับแฮคส์, ฐานเศรษฐกิจ ฉบับพิเศษ เดือนกรกฎาคม, 2531.

จงจิต ศรีพรหม. การสื่อสารมวลชน, กรุงเทพมหานคร : บางกอกการพิมพ์, 2524.

_____ . พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม,
2505.

ไพฑูรย์ เครือแก้ว. ลักษณะสังคมไทยและการพัฒนาชุมชน, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ เกื้อ
กุล, 2506.

_____ . "พระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี". ราชกิจจานุเบกษา, เล่มที่ 77 ตอน
ที่ 89 มาตรา 4, พฤศจิกายน, 2503.

_____ . "พระราชบัญญัติป้องกันลัทธิโจร ร.ศ. 127" ประชุมกฎหมายประจำศก, เล่ม
ที่ 12, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เดลิเมล์, 2477.

- วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- เสถียร วิชัยลักษณ์ และคณะ. พระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี พ.ศ. 2503, ฉบับรวบรวม กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์นิติเวช, 2516.
- สนั่น ปัทมะทิน, บรรณาธิการ. ศัพท์านกรมสื่อสารมวลชน, กรุงเทพมหานคร : แผนกอิสระวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520.
- สุภัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2515 และ 2525.
- สมาคมคห เศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย. ครอบครัวสัมพันธ์, กรุงเทพมหานคร : สมาคมคห เศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2524.
- สมพงษ์ เกษมสิน. หลักการบริหาร, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, (พิมพ์ครั้งที่ 4), 2517.
- สวาท เสหาณรงค์, น้อม งามนิสัย, วิโร เจ็ดทวีสน และสมชาย เคชะพรหมพันธ์. สังคมศึกษา ส.503, กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อักษรเจริญ, (พิมพ์ครั้งที่ 9), 2530.
- อนุสรณ์ บุญชิต และกัณนัท อนุวัชศิริวงศ์. เอคส์ : สุตทางรักของเกย์, ชมรมศีกยภาพ กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, มีนาคม, 2529.
- อรทัย ชื่นมนุชย์. จิตวิทยาเกี่ยวกับโรคจิต โรคประสาท และความผิดปกติทางเพศ, กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2518.

เอนก อารีพรรค และสุวัทนา อารีพรรค. เรียนรู้เรื่องเพศ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

งานวิจัย

กิตติ เสริบุตร, พล.ต.ต.. "รัฐกับการควบคุมการค้าประเวณี", รายงานการวิจัยส่วนบุคคล
วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2517.

กุลวรรณ วิทยาวงศ์รุจิ. "ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวและการปรับตัว"
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2526.

จารุวรรณ กันทะนิตย์. "ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชน กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ
ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร", วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

วิมลสรายุ หิรัญพฤษดิ์, "กระแสข่าวและการติดต่อสื่อสารในการพัฒนา" รายงานการวิจัย ความ
สัมพันธ์ระหว่างลักษณะชุมชนในชนบทกับประสิทธิภาพในการพัฒนา, (อัสสาเนา).

เจตน์ศักดิ์ แสงสิงแก้ว. "ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารกับกระบวนการสังคมประกิต
ทางการเมืองของประชาชนในท้องที่บางชั้น เขตมินบุรี กรุงเทพมหานคร".
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, 2524.

เฉลิมพล สัตถาภรณ์, รต., ร.น. ศส.บ., "ปัญหาโสเภณีในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, มิถุนายน, 2508.

ชัยพร วิชชาวุธ ศ.ดร., อีระพร อูวรรณโณ รศ.ดร., และพรพรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์
 รศ. ดร.. "พฤติกรรมจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน : ศึกษาตามแนวทางจิตวิทยา
 สังคม", โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มิถุนายน,
 2531.

ธารทิพย์ สมบูรณ์. "การแพร่กระจายค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ ของนักเรียนมัธยมปีที่ 1
 ในกรุงเทพมหานคร : ศึกษาบทบาทการสื่อสารในครอบครัว การสื่อสารในโรงเรียน
 และการสื่อสารมวลชน", วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์-
 มหาวิทยาลัย, 2527.

ประเทิม มหาจันทร์. "การศึกษาการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร"
 วิทยานิพนธ์ การศึกษาคหุบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521.

ผกา สัตยธรรม. "การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ให้การอบรมเลี้ยงดูบุคคลกร่วม
 เพศกับบุคคลปกติ", วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.

พงษ์ศักดิ์ มานะศิริสุข, วัลลภา กวีชรินทร์, วชิราพรรณ อร่ามศรี และทองคำ คุ่มลีน. "โสภณ"
 รายงานการวิจัย คณะสถิติประยุกต์ สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์, 2523.

พัชนี เขยจรรยา และประทุม ฤกษ์กลาง. "รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวและการเปิดรับ
 สื่อมวลชนของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร", รายงานการวิจัย. AMIC (Asian
 Mass Communication Research and Information Center), 2531.

เพ็ญมาศ กาเนตโตน. "การยอมรับของครูต่อนักเรียนเกย์ : ศึกษากรณีข้าราชการครู โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร", หลักสูตรสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528.

ไพโรจน์ ลิตปรีชา. "สถานการณ์ทางสังคมของโสเภณีและมาตรการทางกฎหมาย", วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2513.

พิสมัย วิบูลย์สวัสดิ์. "การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวตามทัศนคติของเด็กที่กระทำผิด และเด็กที่ไม่กระทำผิด", วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2510.

ภัทรา ไวทยะโกมล. "แบบการสื่อสารภายในครอบครัวของบุคคล กับลักษณะการบริหารงานของผู้บริหารธนาคารในประเทศไทย", วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (สื่อสารมวลชน) คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2529.

สุพัศรา สุภาพ. "ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง กับการกระทำความผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชน", วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2507.

นิตยสารเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ

นิตยสาร, ฉบับที่ 1, 2529.

นิตยสาร, ฉบับที่ 2, 2529.

นิตยสาร, ฉบับที่ 14, 2529.

นิตยสาร, ฉบับที่ 31, มีนาคม 2531.

นิตยสาร, ฉบับที่ 34, มิถุนายน 2531.

มิตเวย์, ฉบับที่ 2, ปีที่ 1.

มิตเวย์, ฉบับที่ 13, ปีที่ 2.

มิถุนา, ฉบับที่ 18, ปีที่ 2.

มิถุนา, ฉบับที่ 30, 2528.

มิถุนา, ฉบับที่ 43, 2529.

มรกต, ฉบับที่ 4, ปีที่ 1.

มรกต, ฉบับที่ 5, ปีที่ 2.

บทความ

_____. "เกษตรเทศาณแดนไทย", นิตยสาร มิถุนา (จเนียร์). ฉบับที่ 23 ปีที่ 2, 2528 : 38-46.

ชัย มนตรี, (นามแฝง). "ชุมทางสราญรมย์", นิตยสาร นีออน. ฉบับที่ 16, 2529 : 105-108.

_____. "ตลาดแรงงานเด็ก", จุลสารสภาอะแควคล้อม, กลุ่มที่ 3, ปีที่ 4, มิถุนายน-กรกฎาคม, 2528 : 22-24.

_____. "ตำนานดอกไม้เรืองแสง ของ ปาน บูณนาค", นิตยสาร นีออน. ตุลาคม, 2529 : 75-88.

นิตินันท์, (นามแฝง). "ผู้ชายชายตัว", นิตยสาร นีออนวิกเอน. ฉบับที่ 4, ปักษ์หลัง มีนาคม, 2530 : 15-18.

ปาน บูณนาค. "สัมผัสสาร์เกย์", นิตยสารมิตเวย์. ฉบับที่ 9 ปีที่ 1 : 96-98.

วารากร บรรณารักษ์ (นามแฝง), "เทศที่ 4 ไบเซ็กชวล". บทความทางเพศ, นิตยสารน้ออน
ฉบับที่ 8, 2528 : 40-43.

สุชา จันทน์เอม. "แนวความคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเด็กเกเร", วารสารสังคมศาสตร์ และ
มนุษยศาสตร์. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ฉบับที่ 2 ปีที่ 13,
พฤศจิกายน - ธันวาคม, 2526 : 97-109.

สมโภชน์ สุขวัฒนา. "การรักษาผู้ป่วยรักร่วมเพศ", วารสารสมาคมจิตแพทย์. 18 เมษายน,
2516 : 119-120.

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. "รักร่วมเพศในสังคมไทย", วารสารชีวิตและสุขภาพ. 1 เมษายน,
2524 : 192-193.

เอกสารและอื่น ๆ

กองสัมนาอาชีพสงเคราะห์. "กฎหมายป้องกันการค้าประเวณีประเทศไทย", เอกสารอัสสาเนา
กรมประชาสงเคราะห์.

บัญชา มินทรชินธ์. "การโสเภณีในกรุงเทพฯ และธนบุรี", เอกสารสภาวิจัยแห่งชาติ/ส.ภ.
ที่ 22, 2504 (อัสสาเนา) : 1-2.

ประพจน์ ศรีเทศ. "กระบวนการค้าหญิงไทยในปัจจุบัน", ชมรมชาวเหนือสัมพันธ์, กรุงเทพ
มหานคร (อัสสาเนา).

วิวัฒน์ วจนพิทยากร. "สถานการณ์โรคเอดส์และแนวทางป้องกันในประเทศไทย", เอกสารในการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การป้องกันโรคเอดส์และการอนามัยครอบครัว, ณ โรงแรมซีวีวีรีสอร์ท เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี, 20-21 สิงหาคม, 2531.

_____. "หญิงบริการบางประเภท", เอกสารสภาสตรีแห่งชาติ (อัสสาเนา).

บทคัดย่อBOOKS

- Bennett, Ivy. Delinquency and Neurotic Children. London : Tavistock Publication, 1960.
- Cohen, Albert K. Delinquent Boys. Illinois : The Free Press Glencoe, 1956.
- Coleman, James C. and Broen, William E. Abnormal Psychology and Modern Life. 4th. ed; New York : Scott, Foresman, 1974, p. 483.
- Eswara, H.S. Family Communication Patterns and Attitude Change : An Introduction Approach to the Study of Social Influence. Mysore : University Printing Press, 1974.
- Garrison, Karl C. Psychology of Adolescence. New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1956, pp. 465-466.
- Gibbons, Don C. Delinquent Behavior. New Jersey : Prentice-Hall, 1976.
- HurLock, Elizabeth B. Adolescent Development. 2nd. ed; New York : Mc. Graw-Hill Book Co., 1968, p. 467.

- Katz, Elihu and Lazarsfeld Paul F. Personal Influence. New York : The Free Press, 1955, p. 27.
- Klapper, Joseph T. The Effects of Mass Communication. New York : The Free Press, 1960.
- Locke, H.J. Predicting Adjustment in Marriage. New York : Holt Rinehart and Winston, Inc., 1951.
- McLeod, J.M., Chaffee, S.H. and Wackman, D.B. Communication and Political Socialization. Beverly Hills : Sage Publication in Preperation, 1975, p. 37.
- Mussen, Paul H., Conger, John C. and Kegen, Jerome. Child Development and Personality. 3rd. ed; New York : Haper & Row, Inc., 1969, pp. 605-606.
- Reckless, Walter C. The Crime Problems. Bombay : Feffor and Simons Private Ltd., 1971.
- Rush, Michael and Athoff, Phillip. Introduction to Political Sociology. Great Britain : Western Printing Serviced Press Ltd., 1971.
- Schramm, Wilbur. Mass Media and National Development. California : Standard University Press, 1964.

Williamson, S. Stansfeld Sargent Robert C. Social Psychology. 3rd. ed; New York : The Ronald Press Company, 1958.

Wright, Charles R. Mass Communication : A Sociological Perspective. New York : Random House Inc., 1975.

Articles

Chaffee, S.H., Mcleod, J.M. and Wackman, D.B. "Family Communication Patterns and Adolescent Political Participation" in Socialization to Politics : A Reader, ed. Jack Dannis, New York : John Wiley & Sons Inc., 1973.

Elkin, Frederich. "The Child and Society : The Process of Socialization", New York : Random House, 1960 quoted in Kenneth G. Sheinkopf, "Family Communication Patterns and Anticipatory Socialization" in Journalism Quarterly, Spring, 1973, p. 26.

Hess, R.D. and Shipman, V.C. "Early Experience and the Socialization of Cognitive Modes in Children", Child development 35, 1965.

Lasswell, Harold D. "The Structure and Function of Communication in Society", in The Communication of Ideas. pp. 37-51, ed. Lyman Bryson, New York : Harper & Brothers, 1948.

- Lull, J. "Family Communication Patterns and Social Uses of Television" Communication Research, July 7, 1980, pp.327-335.
- McLeod, J.M. and Chaffee, S.H. "The Construction of Social Reality" in The Social Influence Process., ed. J.T. Tedeschi (Chicago : Aldine-Atherton, 1972), quoted in R.L. Moore and G.P. Moshis, "The Role of Family Communication in Consumer Learning", Journal of Communication, Autumn, 1981.
- McLeod, J.M., Chaffee, S.H. and Eswara, H.S. "Family Communication Research", A Paper Presented to Association For Education in Journalism, Iowa City, 1966 quoted in Kenneth G. Sheinkopf, "Family Communication Patterns and Anticipatory Socialization", in Journalism Quarterly, Spring, 1973, p. 26.
- Messaris, Paul. and Keer, Dennis. "Mothers' Comments About T.V. Relation to Family Communication Patterns", Communication Research : An Introduction Quarterly. Vol. 10 No. 2, 1983, pp. 185-190.
- McLeod, J.M., Hurberg, E. and Price, K.O. "Socialization Liking and Yielding of Opinions in Imbalanced Situation" Sociometry, 1966 quoted in H.S. Eswara, Family Communication Patterns and Attitude Change, Mysore : University Printing Press, 1974.

Newcomb, T.M. "Varieties of International Attraction, in Group Dynamics Research and Theory", ed. D. Cartwright and Zander 2nd. ed; New York : Harper & Row, 1960 pp. 104-119 quoted in H.S. Eswara, Family Communication Patterns and Attitude Change, p. 5.

Schaefur and Baylay. "Consistency of Maternal Behavior From Infancy to Pre-Adolescence", Journal of Abnormal Social Psychology 61., 1-6 January, 1960.

Ward, S.L. "Consumer Socialization", (Cambridge, Mass : Marketing Science Institute, 1974) quoted in R.L. Moore and G.P. Moshis, "The Role of Family Communication in Consumer Learning", Journal of Communication, Autumn, 1981.

כרעפארט

ภาคผนวก ก.

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกภัยชาย จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
15	1	1.0
16	2	2.0
17	4	4.0
18	17	17.0
19	14	14.0
20	19	19.0
21	15	15.0
22	15	15.0
23	6	6.0
24	2	2.0
25	2	2.0
26	1	1.0
27	1	1.0
28	1	1.0
รวม	100	100.0

$$\bar{X} = 20.290$$

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกภัยชาย จำแนกตามภูมิภาค

ภาค	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือ	11	11.0
ภาคกลาง	30	30.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	40	40.0
ภาคตะวันออกเฉียงใต้	7	7.0
ภาคตะวันตก	6	6.0
ภาคใต้	6	6.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศก ภัยชาย จำแนกตามภูมิภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
สุรินทร์	4	10.0
อุบลราชธานี	3	7.5
มหาสารคาม	3	7.5
นครราชสีมา	4	10.5
ยโสธร	2	5.0
อุดรธานี	8	20.0
หนองคาย	1	2.5
ขอนแก่น	7	17.5
บุรีรัมย์	2	5.0
กาฬสินธุ์	2	5.0
ศรีสะเกษ	2	5.0
นครพนม	1	2.5
สกลนคร	1	2.5
รวม	40	100.0

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกเภณีชาย จำแนกตามภูมิภาคในภาค
กลาง

จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
พิษณุโลก	1	3.33
สุโขทัย	2	6.67
พิจิตร	1	3.33
กำแพงเพชร	1	3.33
กรุงเทพฯ	15	50.00
อยุธยา	2	6.67
สุพรรณบุรี	1	3.33
นครสวรรค์	2	6.67
ชัยนาท	1	3.33
เพชรบูรณ์	4	13.33
รวม	30	100.00

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศก ภัยชาย จำแนกตามภูมิภาค ในภาคเหนือ

จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
เชียงราย	5	45.46
อุตรดิตถ์	2	18.18
เชียงใหม่	4	36.36
รวม	11	100.00

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศก ภัยชาย จำแนกตามภูมิภาค ในภาคตะวันออกเฉียงใต้

จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ปราจีนบุรี	2	28.57
ฉะเชิงเทรา	1	14.29
ชลบุรี	1	14.29
ระยอง	2	28.57
ตราด	1	14.29
รวม	7	100.00

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสเภณีชาย จำแนกตามภูมิภาคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
ราชบุรี	3	50.0
เพชรบุรี	1	16.67
กาญจนบุรี	2	33.33
รวม	6	100.00

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสเภณีชาย จำแนกตามภูมิภาคในภาคใต้

จังหวัด	จำนวน	ร้อยละ
นครศรีธรรมราช	4	66.67
พัทลุง	1	16.67
ชุมพร	1	16.67
รวม	6	100.00

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกเภณิชาวย จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือเลย	-	-
ประถมศึกษา	23	23.0
มัธยมศึกษา	72	72.0
อนุปริญญา หรือ ประกาศนียบัตรชั้นสูง	3	3.0
ปริญญาตรี	2	2.0
ปริญญาตรีขึ้นไป	-	-
รวม	100	100.00

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกเภณิชาวย จำแนกตามสถานภาพการมีคู่ครอง

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	93	93.0
มีภรรยาแล้ว	7	7.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 43 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศก ภัยชาย จำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
คนในครอบครัวเดียวกัน	28	28.0
คนเดียว	20	20.0
เพื่อน	52	52.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 44 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศก ภัยชาย จำแนกตามระดับของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ระดับของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ต่ำ (น้อยกว่า 4,045 บาท)	32	32.0
รายได้ปานกลาง (4,045 - 7,225 บาท)	40	40.0
รายได้สูง (มากกว่า 7,225 บาท)	28	28.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 45 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสเภณีชาย จำแนกตามความรับผิดชอบต่อครอบครัว

ความรับผิดชอบต่อครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
ส่งเสียเงินให้ครอบครัว	50	50.0
ไม่ส่งเสียเงินให้ครอบครัว	50	50.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 46 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสเภณีชาย จำแนกตามจำนวนเงินที่ส่งเสียให้ครอบครัวต่อเดือน

ระดับของจำนวนเงินที่ส่งเสียให้ครอบครัวต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนน้อย (น้อยกว่า 251 บาท)	-	-
จำนวนปานกลาง (251 - 1,426 บาท)	18	36.0
จำนวนมาก (มากกว่า 1,426 บาท)	32	64.0
รวม	50	100.0

ตารางที่ 47 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกเภณีชาย จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา

สถานภาพของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	61	61.0
บิดาคาย	17	17.0
มารดาคาย	6	6.0
ทั้งบิดาและมารดาคาย	2	2.0
หย่า	3	3.0
แยกกันอยู่	11	11.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกเภณีชาย ที่มีบิดาหรือมารดาเลี้ยง

บิดาหรือมารดาเลี้ยง	จำนวน	ร้อยละ
มี	17	17.0
ไม่มี	83	83.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 49 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกภณชาย จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดามารดา

ระดับการศึกษา	จำนวน (ร้อยละ)	
	บิดา	มารดา
ไม่ได้เรียนหนังสือ	2 (2.0)	5 (5.0)
ประถมศึกษา	47 (47.0)	68 (68.0)
มัธยมศึกษา	24 (24.0)	13 (13.0)
อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรชั้นสูง	2 (2.0)	1 (1.0)
ปริญญาตรี	2 (2.0)	4 (4.0)
ปริญญาตรีขึ้นไป	1 (1.0)	-
ไม่ตอบ	22 (22.0)	9 (9.0)
รวม	100 (100.0)	100 (100.0)

ตารางที่ 50 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสเภณีชาย จำแนกตามอาชีพของบิตามารดา

อาชีพ	จำนวน (ร้อยละ)	
	บิตา	มารดา
ทำงานบ้าน	-	12 (12.0)
รับราชการ	15 (15.0)	2 (2.0)
ธุรกิจ (ค้าขาย, งานบริษัท, ห้างร้านส่วนตัว)	26 (26.0)	35 (35.0)
ทำการเกษตรกร (ทำนา, ทำไร่, ทำสวน)	28 (28.0)	30 (30.0)
รับจ้างทั่วไป	9 (9.0)	9 (9.0)
ว่างงาน	2 (2.0)	5 (5.0)
ไม่ตอบ	20 (20.0)	7 (7.0)
รวม	100 (100.0)	100 (100.0)

ตารางที่ 51 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสเภณีชาย จำแนกตามการมีรายได้รวมของบิตามารดาเฉลี่ยต่อเดือน

การมีรายได้รวมของบิตามารดา	จำนวน	ร้อยละ
มี	82	82.0
ไม่มี	10	10.0
ไม่ทราบ	6	6.0
ไม่ตอบ	2	2.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 52 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสเภณีชาย จำแนกตามระดับรายได้ของบิดามารดาเฉลี่ยต่อเดือน

ระดับรายได้รวมของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ต่ำ (น้อยกว่า 1,255 บาท)	-	-
รายได้ปานกลาง (1,255 บาท - 13,644 บาท)	65	79.27
รายได้สูง (มากกว่า 13,644 บาท)	9	10.98
รวม	82	100.0

ตารางที่ 53 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสเภณีชาย จำแนกตามความรู้สึกที่มีต่อชีวิตครอบครัวของบิดามารดา

ความรู้สึกที่มีต่อชีวิตครอบครัวของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
มีความสุขมาก	14	14.0
มีความสุขปานกลาง	55	55.0
ไม่ค่อยมีความสุข	22	22.0
ไม่มีความสุขเลย	8	8.0
ไม่ตอบ	1	1.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 54 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกภณชาย จำแนกตามการใช้ เวลาว่างอยู่กับลูกๆ ของบิดามารดา

การใช้ เวลาว่างอยู่กับลูกๆ ของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
ทุกครั้ง	26	26.0
บ่อยครั้ง	31	31.0
น้อยครั้ง	35	35.0
ไม่เคยเลย	8	8.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 55 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกภณชาย จำแนกตามความถี่ในการมี เรื่อง กระทบกระทั่งกันหรือมีความ เห็นไม่ตรงกันของบิดามารดา

ความถี่ในการมี เรื่องกระทบกระทั่งกันของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
บ่อยครั้งที่สุด	20	20.0
บางครั้ง	34	34.0
น้อยครั้งที่สุด	29	29.0
ไม่เคยเลย	13	13.0
ไม่ตอบ	4	4.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 56 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกเพศชาย จำแนกตามความรู้สึก เวลาที่บิดามารดามีเรื่องไม่เข้าใจกัน หรือทะเลาะกัน

ความรู้สึก เวลาบิดามารดามีเรื่องไม่เข้าใจกัน	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มใจมาก	22	20.0
ไม่สบายใจ	40	40.0
รำคาญ	8	8.0
เฉยๆ ถือเป็นเรื่องธรรมดา	14	14.0
ไม่ตอบ	16	16.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 57 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกเพศชาย จำแนกตามการปฏิบัติของบิดามารดา ต่อคนเวลามีเรื่องผิดหวัง หรือทำอะไรผิดพลาด

การปฏิบัติของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
ปลอบใจให้กำลังใจ	32	32.0
ถามถึงสาเหตุและชี้แนะ	38	38.0
วางเฉยไม่ยุ่งด้วย	18	18.0
ว่ากล่าวซ้ำเติม	12	12.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 58 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกเภณีชาย จำแนกตามการแสดงออกเวลามีเรื่องขัดแย้งกับบิดามารดา

การแสดงออกเวลามีเรื่องขัดแย้งกับบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
ไปค้างบ้านเพื่อน	22	22.0
ออกไปนอกบ้าน	34	34.0
ทำลายข้าวของ	3	3.0
ทำตัวเฉยๆ	40	40.0
ไม่ตอบ	1	1.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 59 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกเภณีชาย จำแนกตามความรักของบิดามารดาที่มีต่อตนเอง เมื่อเปรียบเทียบกับพี่น้องในครอบครัว

ความรักของบิดามารดาที่มีต่อตนเอง	จำนวน	ร้อยละ
รักมากที่สุด	27	27.0
รักมากกว่าพี่น้องบางคน	8	8.0
รักน้อยกว่าพี่น้องบางคน	24	24.0
รักน้อยที่สุด	9	9.0
รักเท่ากันทุกคน	32	32.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 60 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศก ภัยชาย จำแนกตามหัวข้อ เรื่องที่ชอบคุยกับบิตามารตามากที่สุด

เรื่องที่ชอบคุยกับบิตามารตามากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
เรื่องทั่วไป	52	52.0
เรื่องส่วนตัว	13	13.0
เรื่องที่จา เป็น เท่านั้นถึงคุย	34	34.0
ไมคุยด้วยเลย	1	1.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 61 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศก ภัยชาย จำแนกตามความต้องการด้านเวลาคุยหรือใกล้ชิดกับบิตามารดา

ความต้องการด้าน เวลาที่จะคุยกับบิตามารดา	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่านี้	68	68.0
เพียงพอแล้ว	28	28.0
น้อยกว่านี้	-	-
ไมอยากคุยด้วยเลย	4	4.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 62 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกภณชาย จำแนกตามระดับความสนิทสนม ความเห็นอกเห็นใจกับกับพี่น้อง

ระดับความสนิทสนมกับพี่น้อง	จำนวน	ร้อยละ
มากที่สุด	27	27.0
มาก	41	41.0
ปานกลาง	11	11.0
น้อย	13	13.0
น้อยที่สุด	5	5.0
ไม่ตอบ	3	3.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 63 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกภณชาย จำแนกตามประเภทของงานที่ปกติมักช่วยกันทำกับพี่น้อง

ประเภทของงานที่ปกติมักช่วยกันทำกับพี่น้อง	จำนวน	ร้อยละ
งานบ้าน	24	24.0
งานส่วนตัวของกันและกัน	23	23.0
งานช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพ	43	43.0
ไม่ค่อยช่วยเหลือกัน	7	7.0
ไม่ตอบ	3	3.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 64 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสเภณีชาย จำแนกตามความถี่ในการทะเลาะกับพี่น้อง

ความถี่ในการทะเลาะกับพี่น้อง	จำนวน	ร้อยละ
บ่อยครั้งที่สุด	8	8.0
บางครั้ง	56	56.0
น้อยครั้งที่สุด	17	17.0
ไม่เคยเลย	16	16.0
ไม่ตอบ	3	3.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 65 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสเภณีชาย จำแนกตามความคิดเห็นต่อสภาพครอบครัวโดยรวม

ความคิดเห็นต่อสภาพครอบครัวโดยรวม	จำนวน	ร้อยละ
ความร่าเริงแจ่มใส	15	15.0
ความวุ่นวายสับสน	17	17.0
ความเรียบง่ายธรรมดา	56	56.0
ความเฉยเมยต่อกัน	12	12.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 66 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสเภณีชาย จำแนกตามรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

ข้อความ	ไม่เคยเลย จำนวน (ร้อยละ)	นานๆ ครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	บางครั้ง		บ่อยครั้ง		รวม จำนวน (ร้อยละ)
			บางครั้ง	บ่อยครั้ง	มาก		
			จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
1. พ่อแม่สอนท่านว่า เมื่อเกิดปัญหาขึ้น ให้พยายามหลีกเลี่ยงหรือหนีปัญหานั้นๆ จะได้ไม่เดือดร้อน	33(33.0)	10(10.0)	17(17.0)	30(30.0)	10(10.0)	100(100.0)	
2. พ่อแม่สอนท่านว่า ไม่ควรแสดงอารมณ์โกรธ หรือ โกรธต่อหน้าคนอื่น	27(27.0)	21(21.0)	21(21.0)	24(24.0)	7 (7.0)	100(100.0)	
3. พ่อแม่สอนท่านให้มีความคิด เห็น เป็นของตนเอง ถึงแม้คนอื่นจะ ไม่เห็นด้วยกับความคิด เห็นนั้นก็ตาม	26(26.3)	18(18.2)	24(24.2)	24(24.2)	7 (7.1)	99(100.0)	
4. พ่อแม่สอนท่านให้มองปัญหาและ เหตุการณ์ต่างๆ ในหลาย ๆ แง่มุมเสมอ	29(29.0)	18(18.0)	22(22.0)	26(26.0)	5 (5.0)	100(100.0)	
5. พ่อแม่สอนท่านว่า ในเวลาที่มีการโต้เถียงกัน ควรฟังและหยุดถึงความคิดเห็นของฝ่ายที่เราไม่เห็นด้วย	28(28.3)	23(23.2)	16(16.2)	30(30.3)	2 (2.0)	99(100.0)	

ตารางที่ 66 (ต่อ)

ข้อความ	ไม่เคยเลย	บางครั้ง			บ่อยครั้ง		รวม
		นานๆ ครั้ง	บางครั้ง	บ่อยครั้ง	มาก	จำนวน	
		จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน		
(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)		
6. พ่อแม่สอนท่านว่า ถ้าท่าน ไม่เห็นด้วยกับ เรื่องอะไรก็ตาม ก็ขงควรวัดได้เถียงให้เจ็บใจ ไว้ ดีกว่าจะพูดทำให้ผู้อื่นโกรธ	35 (35.0)	9 (9.0)	14 (14.0)	34 (34.0)	8 (8.0)	100 (100.0)	
7. พ่อแม่สนับสนุนให้ท่านได้ เถียงท้าทายความคิดเห็น หรือ ความเชื่อของพ่อแม่	73 (73.0)	5 (5.0)	14 (14.0)	4 (4.0)	4 (4.0)	100 (100.0)	
8. พ่อแม่สนับสนุนท่านให้ปะ พูดคุยและแสดงความคิด เห็นกับคนทั่วไป ถึงแม้ว่าความ คิดเห็นใน เรื่องนั้นๆ จะไม่ตรง กันก็ตาม	34 (34.0)	18 (18.0)	24 (24.0)	15 (15.0)	9 (9.0)	100 (100.0)	
9. พ่อแม่สอนท่านเสมอว่า เรื่องนั้น เรื่องนี้ไม่ควรเอามา ถกเถียง หรือวิพากษ์วิจารณ์	20 (20.0)	18 (18.0)	23 (23.0)	33 (33.0)	6 (6.0)	100 (100.0)	
10. พ่อแม่สอนท่านอย่าง หนักแน่นชัดเจน เลยว่าไม่ควร โต้เถียงผู้ใหญ่	4 (4.0)	9 (9.0)	12 (12.0)	35 (35.0)	40 (40.0)	100 (100.0)	

ตารางที่ 67 แสดงจำนวนและร้อยละของการรับข่าวสารของโศกนาฏภัยจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล โดยเน้นที่เนื้อหาของสาร เป็นเรื่องเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ

ประเภทของสื่อ	ใหม่	นาน	บางครั้ง	บ่อย	บ่อย	รวม
	เคยเลย	ครั้ง	บางคราว	พอสมควร	มาก	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
- วิทยุ	73(73.0)	16(16.0)	4 (4.0)	5 (5.0)	2 (2.0)	100(100.0)
- โทรทัศน์	57(57.0)	22(22.0)	16(16.0)	4 (4.0)	1 (1.0)	100(100.0)
- ภาพยนตร์และวีดีโอ	33(33.0)	30(30.0)	30(30.0)	7 (7.0)	0 (0.0)	100(100.0)
- หนังสือพิมพ์	21(21.0)	17(17.0)	18(18.0)	35(35.0)	9 (9.0)	100(100.0)
- นิตยสารทั่วไป	48(48.0)	16(16.0)	23(23.0)	10(10.0)	3 (3.0)	100(100.0)
- นิตยสาร เฉพาะ กลุ่มรักร่วมเพศ	33(33.0)	15(15.0)	19(19.0)	16(16.0)	17(17.0)	100(100.0)
- เพื่อน	17(17.0)	16(16.0)	21(21.0)	25(25.0)	21(21.0)	100(100.0)
- คนรู้จักทั่วไป	46(46.0)	23(23.0)	22(22.0)	6 (6.0)	3 (3.0)	100(100.0)

ตารางที่ 68 แสดงจำนวนและร้อยละของอิทธิพลของสื่อมวลชนและสื่อบุคคล ต่อการตัดสินใจมาประกอบอาชีพสื่อมวลชนชาย

ประเภทของสื่อ	ไม่มี	มีส่วน		มีส่วน	มีส่วน	รวม
	ส่วน	เล็กน้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
- วิทยุ	96(96.0)	3 (3.0)	1 (1.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	100(100.0)
- โทรทัศน์	93(93.0)	5 (5.0)	1 (1.0)	1 (1.0)	0 (0.0)	100(100.0)
- ภาพยนตร์และวีดีโอ	81(81.0)	12(12.0)	5 (5.0)	2 (2.0)	0 (0.0)	100(100.0)
- หนังสือพิมพ์	52(52.0)	21(21.0)	14(14.0)	8 (8.0)	5 (5.0)	100(100.0)
- นิตยสารทั่วไป	78(78.0)	13(13.0)	7 (7.0)	2 (2.0)	0 (0.0)	100(100.0)
- นิตยสาร เฉพาะ	65(65.0)	14(14.0)	7 (7.0)	9 (9.0)	5 (5.0)	100(100.0)
กลุ่มรักร่วมเพศ						
- เพื่อบุคคล	26(26.0)	9 (9.0)	21(21.0)	21(21.0)	23(23.0)	100(100.0)
- คนรู้จักทั่วไป	70(70.0)	13(13.0)	11(11.0)	4 (4.0)	2 (2.0)	100(100.0)

ตารางที่ 69 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสเภณีชาย จำแนกตามอาชีพ เดิม

อาชีพ เดิม	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียนหรือนักศึกษา	32	32.0
พนักงานบริการ	21	21.0
รับราชการ	2	2.0
รับจ้างทั่วไป	18	18.0
พนักงานบริษัท	10	10.0
ค้าขาย	7	7.0
เกษตรกร	5	5.0
ว่างงาน	5	5.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 70 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศก ภัยชาย จำแนกตามอายุที่ เริ่มประกอบอาชีพ โศก ภัย เป็นครั้งแรก

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
14	1	1.0
15	1	1.0
16	5	5.0
17	13	13.0
18	18	18.0
19	14	14.0
20	19	19.0
21	11	11.0
22	9	9.0
23	5	5.0
24	1	1.0
25	2	2.0
26	1	1.0
รวม	100	100.0

$$\bar{X} = 19.440$$

ตารางที่ 71 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกภณชาย จำแนกตามระยะเวลาที่เริ่มประกอบอาชีพโศกภณจนถึงปัจจุบัน

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
1 เดือน	30	30.0
2 เดือน	14	14.0
3 เดือน	14	14.0
4 เดือน	8	8.0
5 เดือน	4	4.0
6 เดือน	4	4.0
7 เดือน	3	3.0
9 เดือน	2	2.0
1 ปี	10	10.0
1 ปี 2 เดือน	1	1.0
2 ปี	4	4.0
2 ปี 1 เดือน	1	1.0
2 ปี 4 เดือน	1	1.0
3 ปี	2	2.0
5 ปี	1	1.0
5 ปี 2 เดือน	1	1.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 72 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกภัยชาย จำแนกตามบุคคลที่อาสา จัดการให้ หรือชักนำมาประกอบอาชีพโศกภัย

บุคคลที่อาสาและชักนำ	จำนวน	ร้อยละ
ญาติ	2	2.0
เพื่อน	53	53.0
คนอื่นที่รู้จักและออกปากชักนำไป	12	12.0
มาสมัครด้วยตนเอง	33	33.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 73 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกภัยชาย จำแนกตามรูปแบบหรือวิธีการมาทำงาน

รูปแบบและวิธีการมาทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ตนเองสมัครใจ โดยครอบครัวทางบ้านรู้เห็นด้วย	19	19.0
ตนเองสมัครใจ โดยครอบครัวทางบ้านไม่รู้	74	74.0
หนีออกจากบ้าน	7	7.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 74 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกภัยชาย จำแนกตามสาเหตุของการมาประกอบอาชีพโศกภัย

สาเหตุของการมาประกอบอาชีพโศกภัยชาย	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการเงินเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง	53	53.0
ต้องการเงินเพื่อส่งเสียครอบครัว	19	19.0
ว่างงาน	15	15.0
หาประสบการณ์ชีวิต	6	6.0
ใจรักในอาชีพนี้	4	4.0
มีปัญหาคอร์รัปชัน	3	3.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 75 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกภัยชายที่เคยผ่านการหางานจากสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ จำแนกตามจำนวนของสถานบริการ

จำนวนสถานบริการ	จำนวน	ร้อยละ
1 แห่ง	20	20.0
2 แห่ง	11	11.0
3 แห่ง	7	7.0
5 แห่ง	1	1.0
ไม่ เคยทำที่ไหนมาก่อน	61	61.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 76 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโรค ภูมิชาย จำแนกตามการมีและไม่มีบัตรรับรอง การตรวจโรคจากคลินิกสุขภาพชาย

การมีและไม่มีบัตรรับรองการตรวจโรค	จำนวน	ร้อยละ
มี	64	64.0
ไม่มี	36	36.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 77 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโรค ภูมิชาย จำแนกตามความถี่ในการรับการตรวจ โรคจากคลินิกสุขภาพชาย

ความถี่ในการมารับการตรวจโรค	จำนวน	ร้อยละ
สัปดาห์ละครั้ง	15	15.0
2 สัปดาห์ครั้ง	16	16.0
3 สัปดาห์ครั้ง	2	2.0
เดือนละครั้ง	27	27.0
2-3 เดือนครั้ง	3	3.0
ไม่ได้มารับการตรวจเลย	37	37.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 78 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสเภณีชาย จำแนกตามการป้องกันกามโรคขณะทำงาน

การป้องกันกามโรคในขณะทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
มี	90	90.0
ไม่มี	10	10.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 79 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโรคเพศชาย จำแนกตามวิธีป้องกันภาวะติดเชื้อในขณะทำงาน (ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

วิธีป้องกันภาวะติดเชื้อในขณะปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
ใช้ถุงยางอนามัย	88	72.13
งดเว้นการไปกับลูกค้าที่ดูสกปรกและน่าสงสัยว่าจะเป็นภาวะติดเชื้อ	8	6.56
ทำความสะอาดก่อนและภายหลังการมีเพศสัมพันธ์	9	7.38
ปัสสาวะขยับภายหลังการมีเพศสัมพันธ์	1	0.82
งดเว้นการจูบปาก	5	4.10
ระวังมิให้เกิดบาดแผลในขณะมีเพศสัมพันธ์	2	1.64
ซื้อยากันป้องกัน	2	1.64
ใช้น้ำยาล้างปากภายหลังการมีเพศสัมพันธ์	2	1.64
ไม่ยอมให้ลูกค้าร่วมเพศทางทวารหนัก	2	1.64
หลังภายนอก	1	0.82
ใช้ K.Y. (ครีมหล่อลื่น)	1	0.82
งดเว้นการไปกับลูกค้าชาวต่างประเทศ	1	0.82
รวม	122	100.0

ตารางที่ 80 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกเภณชย จำแนกตามวิธีการรักษาโรคทั่วไปของโศกเภณชย

วิธีการรักษาโรคทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ชื้อยากินเอง	18	18.0
ไปหาแพทย์ตามคลินิก	61	61.0
เจ้าของสถานบริการหาแพทย์มาตรวจ	6	6.0
ไปโรงพยาบาล	5	5.0
ปล่อยให้หายเองโดยไม่ได้รับการรักษา	4	4.0
ไม่ตอบ	6	6.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 81 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกเภณชย จำแนกตามการสูบบุหรี่นอกเวลาทำงาน

การสูบบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
ไม่สูบเลย	23	23.0
สูบบ้าง เป็นครั้งคราว	22	22.0
สูบเป็นประจำทุกวัน	55	55.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 82 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศภณิชา ย จำแนกตามการดื่ม เหล้า นอกเวลาทำงาน

การดื่ม เหล้า	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ดื่ม	15	15.0
ดื่มบ้าง เป็นครั้งคราว	65	65.0
ดื่มเป็นประจำทุกวัน	20	20.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 83 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศภณิชา ย จำแนกตามการ เสพติดสิ่ง เสพติด้าให้ โทษร้ายแรง

การ เสพติดสิ่ง เสพติด้าให้โทษร้ายแรง	จำนวน	ร้อยละ
เสพติด เฮโรอีน	1	1.0
เสพติดกัญชา	14	14.0
เสพติดทินเนอร์	1	1.0
เสพติดยาแก้ลมประสาท	1	1.0
ไม่เสพเลย	81	81.0
ไม่ตอบ	2	2.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 84 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสเภณีชาย จำแนกตามการ เล่นการพนันประเภทต่างๆ

ประเภทของการพนัน	เล่นเป็นประจำ	เล่นบ้าง เป็นครั้งคราว	ไม่เล่น	รวม
	จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)	จำนวน(ร้อยละ)
ไพ่	6 (6.0)	44(44.0)	50(50.0)	100(100.0)
ไฮโล	3 (3.0)	16(16.0)	81(81.0)	100(100.0)
ม้า	1 (1.0)	7 (7.0)	92(92.0)	100(100.0)
หวยใต้ดิน	2 (2.0)	43(43.0)	55(55.0)	100(100.0)
ถั่ว	0 (0.0)	3 (3.0)	97(97.0)	100(100.0)
สลากกินแบ่ง	9 (9.0)	50(50.0)	41(41.0)	100(100.0)

ตารางที่ 85 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสเภณีชาย ที่เป็นคนรักร่วมเพศ

การ เป็นรักร่วมเพศ	จำนวน	ร้อยละ
เป็น	17	17.0
ไม่ เป็น	82	82.0
ไม่ตอบ	1	1.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 86 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศก ภัยชาย จำแนกตามความคิดเห็น เกี่ยวกับอิทธิพลของอาชีพโศก ภัยชายกับการ เป็นรักร่วมเพศ

อิทธิพลของอาชีพโศก ภัยชายกับการ เป็นรักร่วม เพศ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพโศก ภัยชายมีส่วนทำให้ เป็นรักร่วม เพศ	56	56.0
อาชีพโศก ภัยชายไม่มีส่วนทำให้ เป็นรักร่วม เพศ	44	44.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 87 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศก ภัยชาย จำแนกตาม เหตุผลในการสนับสนุนอิทธิพลของอาชีพโศก ภัยชายกับการทำให้ เป็นรักร่วม เพศ

เหตุผลที่สนับสนุนอิทธิพลของอาชีพโศก ภัยชาย	จำนวน	ร้อยละ
- สภาพแวดล้อมในการทำงานทำให้ เป็นรักร่วม เพศได้	48	85.71
- ความรู้สึกพอใจกับรูปแบบในการทำงานทำให้ เป็นรักร่วม เพศได้	5	8.93
- ไม่ตอบ	3	5.36
รวม	56	100.0

ตารางที่ 88 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มวิสาหกิจชาย จำแนกตาม เหตุผลที่คัดค้านอิทธิพลของ อาชีพวิสาหกิจชายกับการทำไร่ เป็นไร่ร่วม เพศ

เหตุผลที่คัดค้านอิทธิพลของอาชีพวิสาหกิจชาย	จำนวน	ร้อยละ
- ตนเองไม่เคยมีจิตใจเข้มแข็งไปทางไร่ร่วม เพศเลย	36	81.82
- การ เป็นไร่ร่วม เพศต้อง เป็นมาแต่กำเนิด สภาพแวดล้อม ไม่มีส่วนทำไร่ เป็นไร่ร่วม เพศ	5	11.36
- ไม่ตอบ	3	6.82
รวม	44	100.0

ตารางที่ 89 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มวิสาหกิจชาย จำแนกตามความรู้สึกต่อการประกอบ อาชีพวิสาหกิจชาย

ความรู้สึกต่อการประกอบอาชีพวิสาหกิจชาย	จำนวน	ร้อยละ
พอใจ	56	56.0
ไม่พอใจ	44	44.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 90 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกเภณียาย จำแนกตาม เหตุผลของความรู้สึกพอใจ ในการประกอบอาชีพโศกเภณียาย

เหตุผลของความรู้สึกพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ดี	39	69.64
ใจรักในงาน	3	5.36
ชอบรูปแบบของการทำงาน	7	12.50
ทำให้ทุกอย่างในชีวิตดีขึ้น	2	3.57
ถือว่าเป็นงานสุจริต	4	7.14
ไม่ตอบ	1	1.79
รวม	56	100.0

ตารางที่ 91 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโศกเภณัชชาย จำแนกตาม เหตุผลของความรูสึกไม่พอใจในการประกอบอาชีพโศกเภณัชชาย

เหตุผลของความรูสึกไม่พอใจ	จำนวน	ร้อยละ
น่าอับอาย, เป็นงานที่สังคมและเพื่อนฝูงไม่ยอมรับ	9	20.45
ฝืนความรู้สึกตนเอง	16	36.36
ไม่ได้เงินตามที่ต้องการ	2	4.55
เป็นงานที่ไม่มั่นคง	3	6.82
กลัวโรคติดต่อ	3	6.82
อิศรัคกับสภาพในการทำงาน	5	11.36
ไม่ตอบ	6	13.64
รวม	44	100.0

ตารางที่ 92 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มโสภณชยาย จำแนกตามระยะเวลาที่คิดจะประกอบอาชีพโสภณชยายก่อนตัดสินใจเลิก

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
1 เดือน	12	12.0
2 เดือน	7	7.0
3 เดือน	5	5.0
4 เดือน	2	2.0
5 เดือน	10	10.0
6 เดือน	4	4.0
9 เดือน	2	2.0
1 ปี	13	13.0
1 ปี 2 เดือน	1	1.0
2 ปี	4	4.0
3 ปี	1	1.0
5 ปี	2	2.0
8 ปี	1	1.0
- ไม่แน่นอน ท้าไปเรื่อยๆ	19	19.0
- จนกว่าจะ เก็บเงินได้สักก้อน หรือหางานอื่น ที่รายได้ดีกว่านี้	14	14.0
- จนกว่าตนเองจะหมดสภาพ	3	3.0
รวม	100	100.0

ภาคผนวก ข.แบบสอบถาม สำหรับกลุ่มตัวอย่าง (โสเภณีชาย)

แบบสอบถาม เรื่อง "ความสัมพันธ์ในครอบครัว พฤติกรรมการสื่อสารและรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว ของโสเภณีชาย" จัดทำขึ้น เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาโท สาขา ศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

โปรดทำเครื่องหมาย / และ เติมคำตอบให้ตรงกับความจริงมากที่สุด

1. ปัจจุบันท่านอายุ _____ ปี
2. ภูมิลำเนาของท่านอยู่ใน ภาค _____
จังหวัด _____
3. ระดับการศึกษาของท่าน
 1. ไม่เคยเรียนหนังสือ
 2. ประถมศึกษา
 3. มัธยมศึกษา หรืออาชีวศึกษา
 4. อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นสูง
 5. ปริญญาตรี
 6. ปริญญาตรีขึ้นไป

4. สถานภาพการมีคู่ครอง

1. โสด
2. มีภรรยาแล้ว

5. ขณะนี้ท่านอาศัยอยู่กับ

1. บุคคลในครอบครัว (หมายถึง พ่อ, แม่, พี่, น้อง หรือญาติ)
2. คนเดียว
3. เพื่อน

6. ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพ

1. พนักงานบริการชาย
2. อาชีพอื่น ๆ

7. ปัจจุบันท่านมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ _____ บาท

8. ท่านต้องรับผิดชอบครอบครัวโดยการส่งเสียเงินให้ทางบ้านหรือไม่

1. ไม่ส่งเสีย
2. ส่งเสีย เป็นจำนวนเงินเฉลี่ยเดือนละ _____ บาท

ข้อมูลเกี่ยวกับบิดามารดา

9. สถานภาพของบิดามารดา

1. บิดามารดาอยู่ร่วมกัน
2. บิดาคาย
3. มารดาคาย
4. ทั้งบิดาและมารดาคาย

5. หย่า
6. แยกกันอยู่
7. มีบิดาหรือมารดาเลี้ยง

10. ระดับการศึกษาของบิดามารดา

บิดา (_____)	1. ไม่ได้เรียนหนังสือ
มารดา (_____)	2. ประถมศึกษา
	3. มัธยมศึกษาหรืออาชีวศึกษา
	4. อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นสูง
	5. ปริญญาตรี
	6. ปริญญาตรีขึ้นไป

11. อาชีพของบิดามารดา

บิดา (_____)	1. ทำงานบ้าน
มารดา (_____)	2. รับราชการ
	3. ธุรกิจ (ค้าขาย, ห้างร้านส่วนตัว, งานบริษัท)
	4. ทำการเกษตร (ทำไร่, ทำนา, ทำสวน)
	5. รับจ้างทั่วไป
	6.ว่างงาน
	7. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

12. รายได้ของบิดามารดา รวมกันต่อเดือน

1. มี ประมาณ เดือนละ _____ บาท
2. ไม่มี
3. ไม่ทราบ

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ในครอบครัว

โปรดทำเครื่องหมาย / หน้าข้อที่ เห็นว่าเป็นความจริงมากที่สุด

1. ความรู้สึกของท่านคิดว่า ชีวิตครอบครัวของบิดาและมารดาของท่าน
 1. มีความสุขมาก
 2. มีความสุขปานกลาง
 3. ไม่ค่อยมีความสุข
 4. ไม่มีความสุขเลย

2. บิดามารดาของท่านมักใช้เวลาว่างอยู่กับลูก ๆ
 1. ทุกครั้ง
 2. บ่อยครั้ง
 3. น้อยครั้ง
 4. ไม่เคยเลย

3. บิดามารดาของท่านมี เรื่องกระทบกระทั่งหรือมีความ เห็นไม่ตรงกัน
 1. บ่อยครั้งที่สุด
 2. บางครั้ง
 3. น้อยครั้งที่สุด
 4. ไม่เคยเลย

4. เวลาที่บิดามารดามี เรื่องไม่ เข้าใจกัน หรือทะเลาะกันท่านรู้สึก
 1. กลุ้มใจมาก
 2. ไม่สบายใจ
 3. ไร้ความ
 4. เฉย ๆ ถือเป็น เรื่องธรรมดา

5. เวลาที่ท่านมี เรื่องผิดหวัง หรือทำอะไรแล้ว เกิดผิดพลาด บิดามารดาท่านจะ
 1. ปลอบใจ ให้กำลังใจ
 2. ตามถึงสาเหตุ และชี้แนะ
 3. วางเฉยไม่ยุ่งด้วย
 4. ว่ากล่าวซ้ำเติม

6. เวลาที่ท่านมีเรื่องขัดแย้งกับบิดามารดาท่านจะ
1. ไปค้างบ้านเพื่อน
 2. ออกไปนอกบ้าน
 3. ทำลายข้าวของ
 4. ทำตัวเฉย ๆ
7. เมื่อเปรียบเทียบกับพี่น้องในครอบครัว บิดามารดารักท่าน
1. มากที่สุด
 2. มากกว่าพี่น้องบางคน
 3. น้อยกว่าพี่น้องบางคน
 4. น้อยที่สุด
 5. รักเท่ากันทุกคน
8. เรื่องที่ท่านชอบคุยกับบิดามารดามากที่สุด คือ
1. เรื่องทั่วไป
 2. เรื่องส่วนตัวของท่าน
 3. เรื่องที่จำเป็น เท่านั้นถึงคุย
 4. ไม่คุยด้วยเลย
9. ท่านอยากมี เวลาคุยหรือใกล้ชิดกับบิดามารดาของท่าน
1. มากกว่านี้
 2. เพียงพอแล้ว
 3. น้อยกว่านี้
 4. ไม่อยากคุยด้วยเลย
10. ท่านและพี่น้องมีความสนิทสนม เห็นอกเห็นใจกัน
1. มากที่สุด
 2. มาก
 3. ปานกลาง
 4. ค่อนข้างน้อย
 5. น้อยที่สุด
11. ปกติงานที่ท่านและพี่น้องมักช่วยกันทำ คือ
1. งานบ้าน
 2. งานส่วนตัวของกันและกัน
 3. งานช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพ
 4. ไม่ค่อยช่วยเหลือกัน

12. ท่านและพี่น้องมี เรื่องทะเลาะกัน

1. บ่อยครั้งที่สุด	2. บางครั้ง
3. น้อยครั้งที่สุด	4. ไม่เคยเลย

13. ท่านคิดว่าสภาพครอบครัวของท่านส่วนใหญ่จะมีแต่

1. ความร่าเริงแจ่มใส	2. ความวุ่นวายสับสน
3. ความเรียบง่ายธรรมดา	4. ความเฉยเมยต่อกัน

ตอนที่ 3 รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในคำตอบที่ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด

คำถามนำ โดยปกติบิดามารดา หรือผู้ปกครองของท่านมักอบรมสั่งสอนท่านให้คำ เน้นชีวิต
อย่างไรบ้าง

ข้อความ	ไม่ เคย	นาน ครั้ง	บางครั้ง	บ่อย ครั้ง	บ่อยครั้ง มาก
---------	------------	--------------	----------	---------------	------------------

1. พ่อแม่สอนท่านว่า เมื่อเกิดปัญหาขึ้น
ให้พยายามหลีกเลี่ยงหรือหนีปัญหานั้น
จะได้ไม่เดือดร้อน _____

2. พ่อแม่สอนท่านว่าไม่ควรแสดงอารมณ์
โกรธ โมหะจนเจียวต่อหน้าคนอื่น _____

ข้อความ	ไม่เคย เลย	นานๆ ครั้ง	บางครั้ง บางคราว	บ่อย ครั้ง	บ่อยครั้ง มาก
3. พ่อแม่สอนท่านว่า ใ้ห้มีความคิดเห็น ที่เป็นของตนเอง ถึงแม้คนอื่นจะไม่ เห็นด้วยกับความคิดเห็นนั้นก็ตาม_____					
4. พ่อแม่สอนท่านให้มองปัญหาและ เหตุการณ์ต่าง ๆ ในหลาย ๆ แง่มุมเสมอ_____					
5. พ่อแม่สอนท่านว่า ในเวลาที่มีการ โต้เถียงกัน ควรฟังและพูดถึงความ คิดเห็นของฝ่ายที่เราไม่เห็นด้วย_____					
6. พ่อแม่สอนท่านว่า ถ้าท่านไม่เห็นด้วย กับเรื่องอะไรก็ตามก็ไม่ควรโต้เถียง ให้เจียนเฉยไว้ดีกว่าจะพูด ทำให้ ผู้อื่นโกรธ_____					
7. พ่อแม่สนับสนุนให้ท่านโต้เถียงท้าทาย ความคิดเห็นหรือความเชื่อของพ่อแม่_____					

ข้อความ	ไม่เคย เลย	นานๆ ครั้ง	บางครั้ง บางครั้ง	บ่อย ครั้ง	บ่อยครั้ง มาก
8. พ่อแม่สนับสนุนให้พบปะพูดคุยและ แสดงความคิดเห็นกับคนที่ทั่วไป ถึงแม้ ความคิดเห็นในเรื่องนั้น ๆ จะไม่ ตรงกันก็ตาม _____					
9. พ่อแม่สอนท่านเสมอว่า เรื่องนั้น เรื่องนี้ไม่ควรเอามาถกเถียง หรือวิพากษ์วิจารณ์ _____					
10. พ่อแม่สอนท่านอย่างหนักแน่นชัดเจน เลยว่า เป็นเด็กไม่ควรจะโต้เถียง ผู้ใหญ่ _____					

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการสื่อสาร

โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. ท่านเคยได้ยินหรือได้เห็น เรื่องราว เกี่ยวกับรูปแบบการทำงานของพนักงานบริการชาย ในสถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ จากสื่อหรือบุคคลดังกล่าวบ่อยหรือไม่

สื่อ	ไม่เคยเลย	นานๆ ครั้ง	บางครั้ง	บ่อยพอสมควร	บ่อยมาก
1. วิทยุ					
2. โทรทัศน์					
3. ภาพยนตร์และวิดีโอ					
4. หนังสือพิมพ์					
5. นิตยสารทั่วไป					
6. นิตยสาร เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ					
7. เพื่อน					
8. คนรู้จักทั่วไป					

2. ท่านคิดว่าสื่อหรือบุคคลเหล่านี้มีส่วนทำให้ท่านตัดสินใจมาประกอบอาชีพ ในสถานบริการที่ท่านทำอยู่หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

	สื่อ	ไม่มี ส่วน	มีส่วน เล็กน้อย	ปาน กลาง	มีส่วน มาก	มีส่วน มากที่สุด
1.	วิทยุ					
2.	โทรทัศน์					
3.	ภาพยนตร์และวิดีโอ					
4.	หนังสือพิมพ์					
5.	นิตยสารทั่วไป					
6.	นิตยสาร เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ					
7.	เพื่อน					
8.	คนรู้จักทั่วไป					

ตอนที่ 5 ลักษณะเฉพาะของการประกอบอาชีพพนักงานบริการชาย

โปรดทำเครื่องหมาย / และเติมคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. ก่อนที่ท่านจะมาประกอบอาชีพนี้ ท่านเคยประกอบอาชีพอื่นคือ _____
2. ท่านเริ่มประกอบอาชีพนี้เมื่ออายุ _____ ปี
3. ท่านประกอบอาชีพนี้มานาน (ตอบเป็นเดือน) _____ เดือน
4. บุคคลที่อาสาจัดการให้ หรือชักนำให้มาประกอบอาชีพนี้ครั้งแรกคือ
 1. ญาติกัน
 2. เพื่อน
 3. คนรู้จักทั่วไป
 4. มาสมัครด้วยตนเอง
5. วิธีการมาทำงานของท่าน
 1. หนีออกจากบ้าน
 2. ตนเองสมัครใจ โดยครอบครัวทางบ้านรู้เห็นด้วย
 3. ตนเองสมัครใจ โดยครอบครัวทางบ้านไม่รู้
 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
6. ท่านคิดว่าสาเหตุที่ท่านต้องมาประกอบอาชีพนี้เพราะ _____

7. ท่านเคยทำงานที่สถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ (บาร์เกย์) ที่อื่น ก่อนที่จะมาทำงาน
ในสถานบริการปัจจุบันนี้หรือไม่

1. ไม่เคย
2. เคย (ระบุจำนวน) _____ แห่ง

8. ท่านมีบัตรรับรองการตรวจโรคจากคลินิกสุขภาพชายหรือไม่

1. มี
2. ไม่มี

9. โดยปกติท่านจะไปรับการตรวจโรคที่คลินิกสุขภาพชาย

1. สัปดาห์ละครั้ง
2. 2 สัปดาห์/ครั้ง
3. 3 สัปดาห์/ครั้ง
4. เดือนละครั้ง
5. 2-3 เดือนครั้ง

10. ท่านมีวิธีการป้องกันกามโรคหรือโรคติดต่อที่ร้ายแรง เช่น โรคเอดส์ ในขณะที่ทำงานหรือไม่

1. ไม่มี
2. มี โดยวิธี (โปรดระบุ) _____

11. วิธีรักษาโรคทั่วไปของท่าน คือ

1. ซื้อยากินเอง
2. ไปหาแพทย์ตามคลินิก
3. เจ้าของสถานบริการจัดหาแพทย์มาตรวจ
4. ไปโรงพยาบาล
5. ปลอมยาให้หายเองโดยไม่ได้รับการรักษา

12. การเสพติดและการเล่นการพนัน

- ก. บุหรี่
1. ไม่สูบ
 2. สูบ เป็นครั้งคราว
 3. สูบ เป็นประจำ

- ข. เหล้า
1. ไม่ดื่ม
 2. ดื่มได้ เป็นครั้งคราว
 3. ดื่ม เป็นประจำทุกวัน

ค. สิ่งเสพติดให้โทษร้ายแรง

1. ไม่เสพติด
2. เสพติด (โปรดระบุ) _____

- ง. การพนัน
- ไพ่	(.....)	
- ไฮโล	(.....)	1. เล่นเป็นประจำ
- ม้า	(.....)	2. เล่นเป็นครั้งคราว
- หวยใต้ดิน	(.....)	3. ไม่เล่น
- ถั่ว	(.....)	
- สลากกินแบ่ง	(.....)	

13. ท่านเป็นรักร่วมเพศหรือไม่

1. เป็น
2. ไม่เป็น

14. ท่านคิดว่างานที่ท่านทำอยู่มีโอกาที่จะทำให้ท่าน เป็นรักร่วม เพศหรือไม่

1. มี เพราะ _____

2. ไม่มี เพราะ _____

15. ท่านมีความรู้สึก (ความคิดเห็น) อย่างไร สำหรับการมีอาชีพเช่นนี้

1. พอใจ เพราะ _____

2. ไม่พอใจ เพราะ _____

16. ท่านคิดว่าท่านจะทำงานประเภทนี้ต่อไปอีกนานเท่าใด _____

จบการสัมภาษณ์

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถามนี้

ผู้สัมภาษณ์ _____

ชื่อสถานบริการ _____

วันที่ _____ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2532

แบบสอบถาม สำหรับกลุ่ม เปรียบ เทียบ (ชายที่ประกอบอาชีพอื่น)

แบบสอบถาม เรื่อง "ความสัมพันธ์ในครอบครัว พฤติกรรมการสื่อสาร และรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของโส เกษไชย" จัดทำขึ้น เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาโท สาขา ศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามนำการสัมภาษณ์ "คุณรู้จักอาชีพโส เกษไชยที่ขายบริการทางเพศให้กับกลุ่มรักร่วม เพศหรือไม่"

หมายเหตุ ถ้าผู้ให้สัมภาษณ์ตอบว่า "ไม่" ให้ผู้สัมภาษณ์ปิดการสัมภาษณ์ทันที

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

โปรดทำเครื่องหมาย / และ เต็มคำตอบให้ตรงกับความจริงมากที่สุด

1. ปัจจุบันท่านอายุ _____ ปี
2. ภูมิลำเนาของท่านอยู่ใน ภาค _____
จังหวัด _____
3. ระดับการศึกษาของท่าน
 1. ไม่เคยเรียนหนังสือ
 2. ประถมศึกษา
 3. มัธยมศึกษา หรืออาชีวศึกษา
 4. อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นสูง
 5. ปริญญาตรี
 6. ปริญญาตรีขึ้นไป

4. สถานภาพการมีคู่ครอง
 1. โสด
 2. มีภรรยาแล้ว

5. ขณะนี้ท่านอาศัยอยู่กับ
 1. บุคคลในครอบครัว (หมายถึง พ่อ, แม่, พี่, น้อง หรือญาติ)
 2. คนเดียว
 3. เพื่อน

6. ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพ
 1. พนักงานบริการขาย
 2. อาชีพอื่น ๆ

7. ปัจจุบันท่านมีรายได้เฉลี่ย เดือนละ _____ บาท

8. ท่านต้องรับผิดชอบครอบครัวโดยการส่งเสียเงินให้ที่บ้านหรือไม่
 1. ไม่ส่งเสีย
 2. ส่งเสีย เป็นจำนวนเงินเฉลี่ยเดือนละ _____ บาท

ข้อมูล เกี่ยวกับบิดามารดา

9. สถานภาพของบิดามารดา
 1. บิดามารดาอยู่ร่วมกัน
 2. บิดาตาย
 3. มารดาตาย
 4. ทั้งบิดาและมารดาตาย

5. หย่า
6. แยกกันอยู่
7. มีบิดาหรือมารดาเลี้ยง

10. ระดับการศึกษาของบิดามารดา

บิดา (_____)	1. ไม่ได้เรียนหนังสือ
มารดา (_____)	2. ประถมศึกษา
	3. มัธยมศึกษาหรืออาชีวศึกษา
	4. อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นสูง
	5. ปริญญาตรี
	6. ปริญญาตรีขึ้นไป

11. อาชีพของบิดามารดา

บิดา (_____)	1. ทำงานบ้าน
มารดา (_____)	2. รับราชการ
	3. ธุรกิจ (ค้าขาย, ห้างร้านส่วนตัว, งานบริษัท)
	4. ทำการเกษตร (ทำไร่, ทำนา, ทำสวน)
	5. รับจ้างทั่วไป
	6.ว่างงาน
	7. อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

12. รายได้ของบิดามารดารวมกันต่อเดือน

1. มี ประมาณเดือนละ _____ บาท
2. ไม่มี
3. ไม่ทราบ

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ในครอบครัว

โปรดทำเครื่องหมาย / หน้าข้อที่เห็นว่าเป็นความจริงมากที่สุด

1. ความรู้สึกของท่านคิดว่า ชีวิตครอบครัวของบิดาและมารดาของท่าน
 1. มีความสุขมาก
 2. มีความสุขปานกลาง
 3. ไม่ค่อยมีความสุข
 4. ไม่มีความสุขเลย

2. บิดามารดาของท่านมักใช้เวลาว่างอยู่กับลูก ๆ
 1. ทุกครั้ง
 2. บ่อยครั้ง
 3. น้อยครั้ง
 4. ไม่เคยเลย

3. บิดามารดาของท่านมี เรื่องกระทบกระทั่งหรือมีความเห็นไม่ตรงกัน
 1. บ่อยครั้งที่สุด
 2. บางครั้ง
 3. น้อยครั้งที่สุด
 4. ไม่เคยเลย

4. เวลาที่บิดามารดา มีเรื่องไม่เข้าใจกัน หรือทะเลาะกันท่านรู้สึก
 1. กลุ้มใจมาก
 2. ไม่สบายใจ
 3. ไร้ค่า
 4. เฉย ๆ ถือเป็นเรื่องธรรมดา

5. เวลาที่ท่านมีเรื่องผิดหวัง หรือทำอะไรแล้วเกิดผิดพลาด บิดามารดาท่านจะ
 1. ปลอบใจ ให้กำลังใจ
 2. ถามถึงสาเหตุ และชี้แนะ
 3. วางเฉยไม่ยุ่งด้วย
 4. ว่ากล่าวซ้ำเติม

6. เวลาที่ท่านมีเรื่องขัดแย้งกับบิดามารดาท่านจะ
1. ไปค้างบ้านเพื่อน
 2. ออกไปนอกบ้าน
 3. ทาลายข้าวของ
 4. ทำตัวเฉย ๆ
7. เมื่อเปรียบเทียบกับพี่น้องในครอบครัว บิดามารดารักท่าน
1. มากที่สุด
 2. มากกว่าพี่น้องบางคน
 3. น้อยกว่าพี่น้องบางคน
 4. น้อยที่สุด
 5. รักเท่ากันทุกคน
8. เรื่องที่ท่านชอบคุยกับบิดามารดามากที่สุด คือ
1. เรื่องทั่วไป
 2. เรื่องส่วนตัวของท่าน
 3. เรื่องที่จำเป็นเท่านั้นถึงคุย
 4. ไม่คุยด้วยเลย
9. ท่านอยากมีเวลาคุยหรือใกล้ชิดกับบิดามารดาของท่าน
1. มากกว่านี้
 2. เพียงพอแล้ว
 3. น้อยกว่านี้
 4. ไม่อยากคุยด้วยเลย
10. ท่านและพี่น้องมีความสนิทสนม เห็นอกเห็นใจกัน
1. มากที่สุด
 2. มาก
 3. ปานกลาง
 4. ค่อนข้างน้อย
 5. น้อยที่สุด
11. ปกติงานที่ท่านและพี่น้องมักช่วยกันทำ คือ
1. งานบ้าน
 2. งานส่วนตัวของกันและกัน
 3. งานช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพ
 4. ไม่ค่อยช่วยเหลือกัน

12. ท่านและพี่น้องมี เรื่องทะเลาะกัน

1. บ่อยครั้งที่สุด	2. บางครั้ง
3. น้อยครั้งที่สุด	4. ไม่เคยเลย

13. ท่านคิดว่าสภาพครอบครัวของท่านส่วนใหญ่จะมีแต่

1. ความร่าเริงแจ่มใส	2. ความวุ่นวายสับสน
3. ความเรียบง่ายธรรมดา	4. ความเฉยเมยต่อกัน

ตอนที่ 3 รูปแบบการสื่อสารในครอบครัว

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในคำตอบที่ตรงตามความเป็นจริงมากที่สุด

ข้อความ	ไม่เคย เลย	นานา ครั้ง	บางครั้ง บางครั้ง	บ่อย ครั้ง	บ่อยครั้ง มาก
1. พ่อแม่สอนท่านว่า เมื่อเกิดปัญหาขึ้น ให้พยายามหลีกเลี่ยงหรือหนีปัญหานั้น จะได้ไม่เดือดร้อน _____					
2. พ่อแม่สอนท่านว่าไม่ควรแสดงอารมณ์โกรธ โมโหฉุนเฉียวต่อหน้าคนอื่น _____					
3. พ่อแม่สอนท่านว่า ให้มีความคิดเห็นที่เป็นของตนเอง ถึงแม้คนอื่นจะไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นนั้นก็ตาม _____					

ข้อความ	ไม่เคย เลย	นานๆ ครั้ง	บางครั้ง บางคราว	บ่อย ครั้ง	บ่อยครั้ง มาก
4. พ่อแม่สอนท่านให้มองปัญหาและ เหตุการณ์ต่าง ๆ ในหลาย ๆ แง่มุม เสมอ _____					
5. พ่อแม่สอนท่านว่า ในเวลาที่มีการ โต้เถียงกัน ควรฟังและพูดถึงความ คิดเห็นของฝ่ายที่เราไม่เห็นด้วย _____					
6. พ่อแม่สอนท่านว่า ถ้าท่านไม่เห็นด้วย กับ เรื่องอะไรก็ตามก็ไม่ควรโต้เถียง ให้ เจ็บใจใครสักคนว่าจะพูด ทำให้ ผู้อื่นโกรธ _____					
7. พ่อแม่สนับสนุนให้ท่านโต้เถียงท้าทาย ความคิดเห็นหรือความเชื่อของพ่อแม่ _____					
8. พ่อแม่สนับสนุนให้พบปะพูดคุยและ แสดงความคิดเห็นกับคนทั่วไป ถึงแม้ ความคิดเห็นในเรื่องนั้น ๆ จะไม่ ตรงกันก็ตาม _____					

ข้อความ	ไม่เคย เลย	นานๆ ครั้ง	บางครั้ง บางคราว	บ่อย ครั้ง	บ่อยครั้ง มาก
9. พ่อแม่สอนท่านเสมอว่า เรื่องนั้น เรื่องนี้ไม่ควร เอามาตกเตียง หรือวิพากษ์วิจารณ์ _____					
10. พ่อแม่สอนท่านอย่างหนักแน่นชัดเจน เลยว่า เป็นเด็กไม่ควรจะได้เตียง ผู้ใหญ่ _____					

จบการสัมภาษณ์

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถามนี้

ผู้สัมภาษณ์.....

วันที่.....เดือนมีนาคม พ.ศ. 2532

ภาคผนวก ค.

ประวัติความเป็นมาของโส เภณี โส เภณีชายในอดีต
และรูปแบบของสถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วม เพศที่โส เภณีชายประจำอยู่

- ประวัติความเป็นมาของโส เภณี

การค้าประเวณี เป็นสิ่งที่มีมาแต่โบราณในทุกสังคม มีกำเนิดมาจากพิธีการต่าง ๆ ทางศาสนา ในแถบฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียนในศตวรรษที่ 15 ก่อนคริสต์กาล หญิงสาวชาวบาบิโลนจะมีการอุทิศตนแก่ชายอย่างน้อยครั้งหนึ่งในชีวิต โดยยึดถือ เป็นการกระทำเพื่อบูชาเจ้าแม่ การอุทิศตนนี้ฝ่ายชายจะโยน เหรียญเงินลงหน้าตักหญิงสาวที่มานั่งรอรับการเลือกอยู่ในโบสถ์ เงินนี้จะต้องอุทิศแก่เจ้าแม่ในโบสถ์ ผู้หญิงกรีก และโรมันโบราณ ก็มีการอุทิศตนแก่ชายในโบสถ์ โดยให้รับสินจ้างรางวัลด้วย ถือว่าเป็นการทำบุญที่ได้กุศลแรงและมีเกียรติ หากชายใดที่สมสู่ด้วยจะมอบเงินให้ หญิงก็ต้องมอบให้แก่ศาสนา ต่อมา เมื่อศาสนาคริสต์เถี้ยนเกิดขึ้นประเพณีนี้จึงถูกต่อต้านและล้มเลิกไปในที่สุด ส่วนประเทศในทางตะวันออก อินเดียโบราณก็มีโส เภณีอยู่ตามโบสถ์คอยร้องรำทำเพลงบูชาเทพเจ้าอุทิศพรหมจารีย์แก่ "ศิวลึงค์" ซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนทางเพศของพระศิวะนั้นเอง และในสมัยของพระพุทธเจ้า โส เภณีมีอยู่ทั่วไปและมีระดับชั้นต่าง ๆ ความฐานะทางชนชั้นของชายที่จะมารับบริการ โส เภณีสมัยนั้นได้รับเกียรติมาก กษัตริย์ผู้ครองนครต่าง ๆ ก็คบหาสมาคมด้วยอย่างเปิดเผย

สำนักโส เภณีแห่งแรกมีขึ้นที่กรุง เอ ธเน โดยโซลอนผู้เป็นนักกฎหมายและนักปฏิรูปการปกครองของกรีก ตั้งสำนักขึ้นเพื่อขจัดปัญหาการลักลอบทำประเวณีและขู้สาว เก็บเงินเข้าบำรุงการกุศล

จากนั้นมา สำนักโสเภณีก็มีมากขึ้น และเปลี่ยนรูปไปเป็นการค้าประเวณีโดยมีการรับเงินแลกเปลี่ยน ซึ่งประเทศต่าง ๆ มีกฎหมายรองรับอย่างถูกต้อง มีการเก็บภาษีจากโสเภณีเพื่อหาเงินเข้ารัฐ ประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน (เฉลิมพล สัตถาภรณ์, 2508 : 7-9)

สำหรับประเทศไทย โสเภณีเริ่มมีมาแต่เมื่อใดยังไม่มียหลักฐานที่เขียนไว้โดยแน่ชัด ตามประมวลกฎหมายรัชกาลที่ 1 จุลศักราช 1166 พิมพ์ตามฉบับหลวง ตรา 3 ดวง ในบทพระไอยการลักษณะผ้าเมีย ได้มีคำว่าหญิงนครโสเภณีปรากฏใช้อยู่แล้ว เช่น กล่าวไว้ว่า "มาตราหนึ่ง ชายใดลู่ขอหญิงคนชั้นคนรำเที่ยวขอรานเลี้ยงชีวิต และหญิงนครโสเภณีมาเลี้ยงเป็นเมีย ทำชู้เหมือนตัวก็ตี..." (เสถียร ลายลักษณ์, 2478 : 252-253) เป็นต้น สันนิษฐานกันว่า โสเภณีในประเทศไทยขณะเริ่มแรกมีส่วนสืบเนื่องมาจากลักษณะของการจัดหาหญิงมาเป็นทาส และการเอาแบบอย่างมาจากอินเดียและจีน โดยเหตุที่ประเทศไทยในขณะนั้นยังไม่ได้เลิกทาส ดังนั้นสภาพของนางทาสจึงเป็น เช่นเดียวกับที่ปรากฏในประเทศหรือสังคมอื่น ๆ ที่เคยมีทาส กล่าวคือ นางทาสนอกจากจะต้องมีหน้าที่บำเรอผู้เป็นนายแล้ว ยังต้องอุทิศตัวเพื่อชายอื่นตามคำสั่งหรือตามความตกลงของผู้เป็นนายอีกด้วย ด้วยวิธีการเช่นนี้อาจนำมาซึ่งรายได้งาม ดังนั้นจึงมีหัวหน้ารวบรวมชื่อหรือได้หญิงที่เป็นทาสแล้วตั้งเป็นสำนักขึ้น หญิงทาสเหล่านั้นจึงกลายเป็นโสเภณีไปจนกระทั่งได้ทรงกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เลิกทาสเสียเมื่อ พ.ศ. 2448 หญิงจำพวกนี้ก็ยิ่งสมัครใจเป็นโสเภณีต่อไปอีกและมีแพร่หลายเพิ่มขึ้นโดยหญิงพวกนี้รับตัวจากเจ้าภาษีแล้วมีหัวหน้ารวบรวมตั้งสำนักขึ้น (บัญชา มินทรชินธ์, 2504 : 1-2)

ส่วนที่สันนิษฐานว่าเอาแบบอย่างมาจากอินเดีย เพราะเข้าใจว่าประเทศไทยได้รับเอาอารยธรรมมาจากอินเดีย ดังนั้นจึงน่าจะเลียนแบบอย่างการจัดการต่าง ๆ เกี่ยวกับโสเภณีมาจากอินเดียด้วย เพราะโสเภณีอินเดียมีมาตั้งแต่โบราณกาลดังได้กล่าวมาแล้ว

ส่วนกรณีที่สันนิษฐานว่า เอาแบบอย่างมาจากจีนนั้น โดยที่ประวัติศาสตร์บางตอนบ่งชี้ว่า หญิงโสเภณีก็มีในประเศจีนมานานแล้ว และปรากฏว่ามีคนจีนเข้ามาพำนักอาศัยอยู่ในประเทศไทยจำนวนมากเป็นเวลายาวนานแล้ว จึงน่าจะสันนิษฐานได้อีกทางหนึ่งว่า ไทยเราคงจะ

เลียนอย่างริ เริ่มให้มีโส เภมิขึ้นตามแบบ เช่นเดียวกับโส เภมิจีน หลักฐานที่พอจะยืนยันได้โดยแน่ชัดก็คือ ได้มีสำนักโส เภมิที่เจ้าของสำนักและโส เภมิ เป็นคนจีนอยู่ในบริเวณกรุงเทพฯ และธนบุรีมานานแล้ว นอกจากนั้นภาษาจีนที่ใช้ เรียกหญิงประ เภมนี้นี้ว่า "หย่าฉ่า" ไทยเราก็เคยได้ยินจนชินหู และใช้กันสืบมาจนคราวเท่าทุกวันนี้ (สุพัศรา สุภาพ, 2525 : 132)

จนกระทั่ง พ.ศ. 2452 โส เภมิได้แพร่หลายมากขึ้นถึงกับพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวต้องตรากฎหมายออกใช้บังคับ ชื่อว่า "พระราชบัญญัติป้องกันสัจจรโรค ร.ศ. 127" แต่ก่อนหน้านี้ไม่เคยมีกฎหมายควบคุมโส เภมิแต่อย่างใด คงปล่อยให้หญิงประ เภมนี้นี้ประกอบกิจการไปตามความต้องการ แต่เมื่อบ้านเมืองเจริญขึ้น จำนวนหญิงประ เภมนี้นี้ก็มีมากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายควบคุมและคุ้มครอง เพื่อให้เป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย ดังปรากฏในพระราชปรารภว่า

"ทุกวันนี้มีหญิงบางจำพวกประพฤตินอนอย่างที่เราเรียกว่าหญิงนครโส เภมิ มีหัวหน้ารวบรวมกันตั้งโรงหาเงินขึ้นหลายแห่งตำบล กระจาให้มี เหตุเกิดการวิวาทขึ้นเนือง ๆ อีกประการหนึ่ง หญิงบางคนป่วย เป็นโรค ซึ่งอาจจะติดต่อเนื่องไปถึงผู้ชายที่คบหาสมาคมได้ ก็มีได้ มีแพทย์ตรวจรักษาโรคร้ายนั้น อาจจะติดต่อเนื่องกันไปจนถึงเป็น อันตรายแก่ร่างกาย และชีวิตมนุษย์เป็นอันมาก"

(พระราชบัญญัติป้องกันสัจจรโรค ร.ศ. 127, 2477 : 345)

พระราชบัญญัติฉบับนี้ในตอนแรกประกาศใช้เฉพาะในกรุงเทพฯ และหัวเมืองบางแห่ง ต่อมาพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงเห็นว่า หญิงโส เภมิชุกชุมอยู่โดยทั่วไป จึงกรุณาโปรดเกล้าให้ใช้ในหัวเมืองทุก ๆ มณฑล ที่วราชอาณาจักไทย ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2456 และได้เป็นกฎหมายใช้บังคับเรื่อยมาจนถึง พ.ศ. 2503 จึงได้ถูกยกเลิกไปโดยพระราชบัญญัติปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

- โสภณชಾಯินอดีต

โสภณชಾಯินสังคมไทยนั้น ยังไม่มีปรากฏหลักฐานแน่ชัดนักว่าเกิดขึ้นเมื่อใด แต่เนื่องจากในปี พ.ศ. 2503 ได้มีการประกาศยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันสัญจรโรค ร.ศ. 127 เนื่องจาก เป็นกฎหมายเก่าซึ่งได้มีการประกาศใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. 2452 มีบทบัญญัติไม่รัดกุม ไม่มีบทบัญญัติที่จะควบคุมมิให้มีการค้าประเวณีที่เป็นไปในลักษณะ เป็นการเปิดเผยและน่าอัปอาย หรือ กระทำให้ เป็นที่ เียดร่อนรำคาญแก่สาธารณชน อีกทั้งไม่มีบทบัญญัติปรามการค้าประเวณีที่กระทำ โดยบุคคลที่เป็นชาย อัน เป็นที่น่ารังเกียจ

ดังนั้น จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติปรามการค้าประเวณี 2503 ขึ้นมาแทน ซึ่งมีสาระสำคัญ เกี่ยวกับการค้าประเวณีของชายอยู่มาตราหนึ่งคือ มาตรา 7 กล่าวว่่า

"ผู้ใดทำการค้าประเวณีต่อบุคคลเพศเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน 2 พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ"

นอกจากนี้แล้วรัฐบาลยังได้ประกาศพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งคือ พระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิง พ.ศ. 2471 ให้ใช้ควบคู่กันไป ซึ่งกฎหมายฉบับนี้มีสาระสำคัญคือ การป้องกันมิให้หน้าหญิงหรือ เด็กหญิง เข้ามาค้าประเวณีภายในประเทศ และป้องกันมิให้พาหรือให้ผู้อื่นพาหญิงหรือ เด็กหญิงไปค้าประเวณีนอกประเทศ (กิตติ เสรีบุตร 2517 : 38-39)

เหล่านั้่นย่อมวิเคราะห์ให้เห็นได้ว่าการค้าประเวณีโดยชายนั้่น สันนิษฐานว่าน่าจะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กันกับการค้าประเวณีของหญิงหรือโสภณหญิงนั้นเอง แต่ทางรัฐบาลยังไม่เห็นความสำคัญของปัญหาโสภณชาย ทั้งนี้ อาจจะเป็นไปได้ว่า โสภณชายยังมีจำนวนน้อยและปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น ยังไม่สลบซับซ้อนเท่ากับปัญหาของโสภณหญิง เป็นเพียงปัญหาที่ขัดต่อศีลธรรม นำมาซึ่งความน่าอัปอายและน่ารังเกียจเท่านั้น พ.ร.บ. ปรามการค้าประเวณี 2503 ที่ประกาศใช้จึงระบุถึงการค้าประเวณีของชายอยู่เพียงมาตราเดียว นอกจากนั้นแล้วไม่มีกฎหมายหรือ พ.ร.บ. ฉบับ

ใดที่กล่าวถึงหรือให้ความสำคัญของปัญหาการค้าประเวณีของชาย โดยการออกกฎหมายห้ามหรือ
กวดงโทษแต่อย่างไร

ในงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับโสเภณี เท่าที่ค้นคว้ามาแล้วแล้วแต่เป็นงาน
วิจัยเฉพาะโสเภณีหญิงเท่านั้น แต่ได้มีการกล่าวถึงโสเภณีชายในรูปแบบของพวกผิดปกติทาง
ร่างกายหรือจิตใจ กล่าวคือ พวกนี้คิดว่าตนเองเป็นผู้หญิง และต้องการเสพกามรมณ์ทางเพศกับ
ชาย โดยให้คำจำกัดความของโสเภณีชายว่า คือ "กะเทย" ที่มีกบที่เข้าไปตามสวนสาธารณะหรือ
งานบอลล์ หรือตามถนนหนทาง นาม่าซึ่งความน่ารังเกียจและน่าขายหน้าเป็นอย่างมาก (เฉลิมพล
สัตราภรณ์, 2508 : 7 และกิตติ เสรีบุตร, 2517 : 12) จากนิตยสารรายปักษ์คู่ทุกข์คู่ยาก
เดือนมิถุนายน 2526 คอลัมน์ "เรื่องคุยเฟื่องเรื่องเซ็กซี่" โดยลุงหนวด กล่าวถึงโสเภณีชายใน
รูปแบบ เช่นเดียวกันคือ ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สงบลงใหม่ ๆ ได้มีทหารสหประชาชาติเข้า
มาอยู่ในเมืองไทย ก็เริ่มมีกะเทยออกหากิน โดยทำการค้าประเวณีกับทหารสหประชาชาติเหล่านั้น
(อนุสรณ์ บุญชิต และกิรพันธ์ อนุวัชา, 2529 : 30)

สรุปแล้วโสเภณีชายในอดีตนั้น ก็คงเป็นเพียงพฤติกรรมของกลุ่มรักร่วมเพศที่กล้า
แสดงออกอย่างเปิดเผย คือ แต่งกายเป็นผู้หญิง โดยทำการค้าประเวณีกับชาวต่างชาติเป็นหลัก
ปัญหาของโสเภณีชายนั้น เป็นเพียงการนำมาซึ่งความเสื่อมเสียทางศีลธรรม ชักค่อบรรทัดฐานของ
สังคมและเป็นที่น่าอัปยศและน่ารังเกียจเท่านั้น

จากบทสัมภาษณ์ ปาน บุนนาค เกย์ชื่อดังในสังคมในคอลัมน์ "ตำนานดอกไม้เรือง
แสง ของปาน บุนนาค" ซึ่งตีพิมพ์ลงในนิตยสาร นีออน (ตุลาคม 2529 : หน้า 75-88) ได้
กล่าวถึงโสเภณีชายในรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน แต่มีบางประเด็นที่แตกต่างออกไป ซึ่งผู้วิจัยนำบท
สัมภาษณ์นั้นมาเรียบเรียง สรุปใจความสำคัญ ๆ ได้ดังนี้

สืบเนื่องมาจากในอดีตนั้น พฤติกรรมรักร่วมเพศ สังคมมองว่าเป็นความผิดปกติใน
ตัวบุคคลที่ชอบแต่งตัวเป็นผู้หญิง นอกจากนั้นคำว่า "เกย์" ยังไม่เป็นที่รู้จักในอดีต มีเพียงคำว่า

"กะเทย" เท่านั้นที่ใช่ เรียกชายที่ชอบแสดงตัวให้คล้ายคลึงกับผู้หญิง หรือมีจริตมากกว่าผู้หญิง ธรรมดา สังคมจะมองบุคคลเหล่านี้เยี่ยงสัตว์ประหลาด สภาพสังคมไม่ยอมรับบุคคลเหล่านี้ จากคำให้สัมภาษณ์ของ ปาน บุณนาค กล่าวว่า ในอดีตนั้นยังไม่มีสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์แต่อย่างไร กล่าวคือ ชายทั่วไปสามารถซื้อบริการจากโสเภณีหญิงที่ค้าประเวณีตามสถานบริการต่าง ๆ ได้ แต่กลุ่มกะเทยในสมัยนั้นไม่สามารถซื้อบริการจากแหล่งใดได้ วิธีที่จะระบายออกซึ่งความรู้สึกทางเพศของกะเทยสมัยนั้น คือ การจับกลุ่มกัน แต่งหน้าโดยเน้นที่การเขียนคิ้วให้ค้ำสนิท ซึ่งนั่นจะเป็นเครื่องหมายแสดงถึงความเป็น "กะเทย" และออกตระเวนตามสถานที่สาธารณะทั่วไป คอยจ้องจับชายหนุ่มโดยมีจุดมุ่งหวังในการมีเพศสัมพันธ์อย่างเดียว โดยมีได้คิดว่าเป็นการหารายได้ หรือ เป็นอาชีพแต่อย่างไร

กะเทยในสมัยนั้นมักจะรวมตัวกันเป็นกลุ่ม กลุ่มกะเทยเล็กหรือวัยรุ่นที่รูปร่างหน้าตาคล้ายคลึงผู้หญิงมาก จะจับกลุ่มกันบริเวณสวนสาธารณะข้างสะพานมัมหวานรังสรรค์ ตรงข้ามวัดมกุฏกษัตริยารามในปัจจุบัน ส่วนกะเทยสูงอายุจะรวมกลุ่มกันอยู่บริเวณสนามหลวง เป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ เนื่องจากบริเวณนั้นมีความมืด กะเทยสูงอายุก็มักจะอาศัยความมืดปิดบังรูปลักษณะที่ไม่น่าดู บางส่วนของตน แต่ทั้ง 2 กลุ่มมีจุดประสงค์เดียวกันโดยมิได้มุ่งหวังในเรื่องเงิน แต่เป็นเพียงการจ้องจับชายที่ผ่านไปมา เพื่อการมีเพศสัมพันธ์ เท่านั้น

สำหรับบริเวณสวนสาธารณะข้างสะพานมัมหวานรังสรรค์นั้น จะเปิดตั้งแต่เวลา 19.00 น. จนถึง 23.00 น. ดังนั้นเมื่อถึงเวลาเปิดสวนสาธารณะ กะเทยวัยรุ่นก็จะเริ่มออกตระเวนหาชายหนุ่มที่เดินผ่านไปมาบริเวณนั้น โดยกะเทยเหล่านี้จะนั่งตามม้าหินบ้าง หรือเดินไปมาบ้าง โดยเฉพาะวันศุกร์ และวันเสาร์ จะมีชายประเภทรักสนุกและชอบลอง เช่น พวกวัยรุ่น นักเรียน จะมาเดินเที่ยวในสวนสาธารณะแห่งนี้เพื่อมองหากะเทยเช่นกัน ชายบางคนเมื่อลองมีเพศสัมพันธ์กับกะเทยแล้วรู้สึกพอใจ ก็มักจะชวนเพื่อนฝูงมาเที่ยวอีก เนื่องจากได้รับความสนุก โดยไม่ต้องเสียเงินค่าบริการอย่างไร แต่ก็มีกะเทยฐานะดีบางคน หลังจากมีเพศสัมพันธ์กับชายเหล่านั้นแล้วยังจ่ายเงินให้กับชายเหล่านั้นคนละ 20-30 บาท (แต่โดยส่วนใหญ่แล้วจะไม่ยอมเสีย

เงิน (เด็ดยาค) และ เช่นกันในกรณีที่จะ เทยวัยรุ่นไปมี เพศสัมพันธ์กับชายสูงอายุฐานะดี ชายเหล่านั้น ก็มักจะให้ค่าตอบแทนแก่กะ เทยด้วย

ส่วนบริเวณสนามหลวงบริเวณที่มีกะ เทยรวมกลุ่มกันมากคือ บริเวณด้านหลังศาลพระ แม่ธรณีบีบมวยผม และบริเวณสี่มุมสาธารณะหน้ากระทรวงยุติธรรม กะ เทยบริเวณนี้จะคอยหาชาย ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ในสมัยนั้นชาวต่างประเทศที่เป็นรักร่วม เพศนิยมมาพักที่โรงแรม โรยัล (โรงแรมรัตนโกสินทร์) ซึ่งในสมัยนั้นมีชื่อเสียงมาก และในเวลากลางคืนชาวต่างประเทศ เหล่านี้ จะเดินตระเวนหากะ เทยเพื่อการมีเพศสัมพันธ์ เช่นกัน ซึ่งกะ เทยคนใดได้ไปกับชาวต่างประเทศก็มักจะได้เงิน เป็นค่าตอบแทนกลับมาด้วย

นอกจากทั้ง 2 บริเวณนี้แล้วก็มักพบกะ เทยได้ตามงานบอลล์ทั่วไป งานหนึ่งซึ่ง กะ เทยจะเป็นที่ยอมรับมากก็คือ งานสนามงาในกรมทหาร ซึ่งในกรมทหารนี้จะยอมรับพวกกะ เทย มาก ต้อนรับและพาเที่ยวอย่างสนุกสนาน พร้อมกับอาศัยพวกกะ เทยเหล่านี้เป็น เครื่องระบาย ออกจากเพศด้วย การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน เป็น เรื่องธรรมดาในหมู่ทหาร ทั้งนี้ไม่ได้ หมายความว่าทหารเหล่านั้น เป็นรักร่วม เพศ แต่เป็นพฤติกรรมที่เรียกว่า "เล่นเพื่อน" คือ การ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการสำเร็จความใคร่ ทั้งนี้เนื่องจากทหารในกรมทหารมัก จะไม่มีโอกาส ที่จะออกมา เที่ยวหรือใช้บริการจากโส เภณหญิงได้ง่ายนัก

แต่ทั้งหมดนั้นหาใช่ เป็นการค้าประ เเวณีกันอย่างจริงจัง แต่เป็นเพียงการระบายออก ซึ่งความรู้สึกทาง เพศของกลุ่มกะ เทยกับการรักสนุกของชายที่ชอบลอง หรือชายรักร่วม เพศชาวต่าง ประเทศเท่านั้น ส่วนเรื่อง "เงิน" นั้น ถือเป็นความพอใจที่ต่างฝ่ายต่างมอบให้แก่กัน หาใช่ เงินบาทลิ้นจ้าง เยี่ยงการค้าประ เเวณีแต่อย่างใด

ในสมัยนั้นสถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วม เพศยังไม่มี เท่าที่พบเห็นและน่าจะจัดว่า เป็นบาร์ เกย์แห่งแรกนั้น คือ บาร์ซีแซค ตั้งอยู่บริเวณปารณีย์กกลางในปัจจุบัน ภายในสถานที่จัด แบบง่าย ๆ แก้อื้อบัง เป็นเพียงไม้คอกธรรมดา มีตู้เพลงสำหรับหยอดเหรียญ ในช่วงนี้เริ่มมี เกย์

ปรากฏตัวมากขึ้น (เกย์ในที่นี้หมายถึง ชายรักร่วมเพศที่แต่งตัวเหมือนชายธรรมดา) บาร์แห่งนี้ กลุ่มรักร่วมเพศชาวต่างชาตินิยมมาเที่ยวกันมาก แต่ในสมัยนั้นยังไม่มีการขายบริการทางเพศ เช่น สถานบริการในปัจจุบัน เพียงเป็นที่รวมกลุ่มของคนรักร่วมเพศเท่านั้น ค่อมซื้อเสียงของบาร์นี้ เริ่มเป็นที่รู้จักของหมู่คนรักร่วมเพศชาวไทยมากขึ้น ประกอบกับประสบการณ์ที่เคยได้รับเงินจาก เกย์ชาวต่างชาติหลังจากมีเพศสัมพันธ์ จึงทำให้ เกย์และกะเทยที่ต้องการหารายได้ มักจะมาคอย หลอกล่อชาวต่างชาติในบาร์แห่งนี้มากขึ้น ในระยะหลังปรากฏว่าในหมู่ลูกค้าที่มาเที่ยวบาร์แห่งนี้ ส่วนมากจะเป็นชาวไทยที่มุ่งจะมาขายบริการทางเพศมากกว่าชาวต่างชาติ เมื่อจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จึงกลับกลายเป็นการค้าประเวณีในกลุ่มรักร่วมเพศชาวไทยด้วยกัน และนั่นคือจุดเริ่มของการค้าประเวณี โดยเฉพาะในกลุ่มรักร่วมเพศด้วยกันเอง

สำหรับสถานที่ที่เป็นแหล่งค้าประเวณีของโสเภณีชายอย่างเต็มรูปแบบและสอดคล้องกับสภาพในปัจจุบันนี้ กล่าวคือ สถานบริการจะจัดเด็กผู้ชายแท้ ๆ ไว้คอยบริการแก่ลูกค้ากลุ่มรักร่วมเพศโดยเฉพาะ สถานบริการนั้นมีลักษณะเหมือน "ช่อง" ของโสเภณีหญิง ตั้งอยู่บริเวณวงเวียนเล็ก สีแยกบ้านแขกในปัจจุบัน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในหมู่กะเทยและเกย์ในสมัยนั้น เจ้าของช่องจะจัดหาโสเภณีชาย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กนักเรียนที่ต้องการหารายได้พิเศษโดยเกณฑ์มาจากที่ต่าง ๆ มาขายบริการทางเพศในสถานบริการนี้ด้วยความเต็มใจ สภาพของสถานบริการมีลักษณะเป็นบ้านพักธรรมดา มีห้องไว้บริการถึง 3 ห้อง ค่าบริการอยู่ระหว่าง 30-50 บาท ขึ้นอยู่กับหน้าตาของโสเภณีชาย ค่าบริการจำนวนนี้ รวมทั้งค่าห้องและค่าตัวโสเภณีชาย ถ้าลูกค้าดูถูกใจสามารถให้ค่าตอบแทนแก่โสเภณีนั้น ๆ เพิ่มเติมได้ตามความพอใจ

และจากรูปแบบสถานบริการที่ผิดกฎหมายอย่างเต็มรูปแบบ ก็เริ่มมีการพัฒนารูปแบบสถานบริการใหม่เป็นบาร์ และไนท์คลับ ดังที่พบเห็นกันอยู่ในปัจจุบัน โดยบาร์แรกที่เริ่มตั้งขึ้นก็คือ TWILIGHT, TULIP, APOLLO และต่อมาสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศก็เกิดขึ้นอีกมากมาย ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป แต่ทั้งนี้ไม่ว่าสถานบริการจะมีรูปแบบในการดำเนินธุรกิจอย่างไรก็ตาม ก็ยังคงจัดให้มีบริการชาย หรือโสเภณีชายไว้คอยบริการลูกค้ากลุ่มรักร่วมเพศในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์เหมือนเดิม

หลังจากที่สถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ หรือบาร์ เกย์มีจำนวน เพิ่มมากขึ้น กะเทยที่เดินหาลูกค้าชายตามสถานที่สาธารณะทั่วไปก็เริ่มลดน้อยลง ทั้งนี้เนื่องจากกะเทยเหล่านั้น มีแหล่งสถานบริการที่ตนเองสามารถไปซื้อบริการ ในการมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีชายได้โดยไม่ต้องอาศัยรูปแบบเดิม ดังนั้น กะเทยที่ยังคงเหลืออยู่นั้นก็มักเป็นกะเทยที่ค้าประเวณี เป็นอาชีพหลัก โดยกลุ่มกะเทยเหล่านี้ จะคอยจ้องจับลูกค้าเฉพาะชาวต่างประเทศทั้งที่เป็นรักร่วมเพศหรือไม่ได้ เป็นก็ตาม โดยจะไม่ให้ความสนใจกับคนไทยเลย

แต่ในเวลาต่อมาความนิยมในกลุ่มรักร่วมเพศ พอใจที่จะแต่งตัวธรรมดาแบบผู้ชายทั่วไปมากกว่า เพราะทำให้สะดวกต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ไม่เป็นที่รังเกียจหรือเป็นสิ่งประหลาดในสังคมให้คนคอยจ้องมอง ดังนั้นในระยะหลัง ๆ นี้ กะเทยที่แต่งตัวเป็นผู้หญิงก็ค่อย ๆ หายไปจากสังคม

แต่อย่างไรก็ตาม การค้าประเวณีของโสเภณีชายก็ยังคงอยู่ แม้ว่าโสเภณีชายนั้น จะเป็นคนรักร่วมเพศหรือไม่ก็ตาม และในปัจจุบันจำนวนโสเภณีชายเพิ่มมากขึ้นจนเห็นได้ชัด

- รูปแบบของสถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศที่โสเภณีชายประจำอยู่

เมื่อกกล่าวถึงสถานบริการในหมู่รักร่วมเพศ มีชื่อมีเฉพาะแต่บริเวณย่านพัฒนาพงศ์แห่งเดียว ปัจจุบันนี้ สถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศในเขตกรุงเทพฯ นั้น ได้กระจายออกไปสู่แหล่งหรือย่านชุมชนต่างๆ อีกมากมายทั้งบริเวณถนนสุขุมวิท พระโขนง สะพานควาย สุทธิสาร ประตูน้ำ ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ และย่านหัวหมากเหล่านี้ เป็นต้น เฉพาะที่บริเวณพัฒนาพงศ์แห่งเดียว มีสถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศเป็นจำนวนมากมาย (มีอนุาจูเนียร์ 23, 2528 : 43) ซึ่งสถานบริการที่กล่าวถึงนี้ เทียบพร้อมด้วยสิ่งบันเทิงอารมณ์ไว้คอยบริการลูกค้ารักร่วมเพศ นับตั้งแต่อาหาร เครื่องดื่ม ไปจนถึงรายการโฆว์พิเศษมากมายตามแต่เจ้าของสถานบริการนั้น ๆ จะสรรหาขึ้นมาเพื่อเรียกร้องความสนใจของลูกค้าที่ไปใช้บริการ และสิ่งที่ยากไม่ได้คือ บริการหนุ่มหน้าตาดีไว้คอยบริการกลุ่มลูกค้าเกย์ โดยจุดประสงค์หลักในการบริการคือตอบสนองความต้องการ

ทางเพศของลูกค้า และบริการหนุ่ม เหล่านี้ก็จะได้ค่าตอบแทนจากลูกค้าเช่นกัน บริการหนุ่ม เหล่านี้ก็คือ โส เกมิชาย ซึ่งงานสังคมปัจจุบันโดย เฉพาะในกลุ่มรักร่วม เพศนิยม เรียกโส เกมิชายว่า " เด็กออฟ" หรือ " เด็กบาร์" แทน

จากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร บิดยสาร เฉพาะกลุ่มรักร่วม เพศ และการสังเกตการณ์ในสถานที่จริง สามารถสรุปประเภทและรูปแบบของสถานบริการที่เป็นแหล่งการค้าประเวณีของโส เกมิชาย เฉพาะในกลุ่มรักร่วม เพศ ได้ดังนี้คือ

1. บาร์-อะโกโก้-ไนท์คลับ

ลักษณะสถานบริการประเภทนี้ส่วนใหญ่ตั้งอยู่บริเวณย่านพัฒนาพงศ์ ลักษณะภายในตกแต่งอย่างสวยงาม เช่นไนท์คลับทั่วไป มีพนักงานชายหรือโส เกมิชายมากมาย นั่งเพียงบิกินีหรือกางเกงในประเภทเว้าก้น สลับสับเปลี่ยนกันขึ้นเดินโชว์บนเวที ตามจังหวะเสียงเพลงเหมือนบาร์อะโกโก้ผู้หญิง เช่นเดียวกัน การแสดงโชว์บนเวทีส่วนใหญ่จะมีเฉพาะวันศุกร์และเสาร์ เนื่องจากเป็นวันที่มีลูกค้ามาใช้บริการกันมาก ซึ่งรูปแบบของการโชว์นั้นเป็นลักษณะการแสดงการมีเพศสัมพันธ์แบบรักร่วม เพศโดยโส เกมิชายในสถานบริการนั้น ๆ นอกจากนี้ก็มีการโชว์อวัยวะเพศของโส เกมิชายในสถานบริการทุกคน หรือไม่ก็เป็นการโชว์ความสำเร็จความสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ฯลฯ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นการโชว์ที่ยั่วลูกค้าให้เกิดความรู้สึกทางเพศทั้งสิ้น (มิถุนา 43, 2529 : 20-21)

พนักงานบริการทุกคนในสถานบริการประเภทนี้ ตั้งแต่เด็กเปิดประตู พนักงานเสิร์ฟ บาร์เทนเดอร์ กัปตัน เซียร์แบก รวมทั้งโส เกมิชายเดินอะโกโก้ทุกคนจะมีเบอร์ติดที่หน้าอกเสื้อและที่กางเกงใน นั้นหมายถึงลูกค้าท่านใดสนใจพนักงานคนใดก็สามารถนำพนักงานนั้นออกนอกสถานที่ (หรือที่นิยมเรียกกันว่า ออฟ) ได้ทุกคน สำหรับค่าบริการในบาร์หรือไนท์คลับประเภทนี้ อัตราค่าบริการ ค่าดื่มอยู่ระหว่าง 60-120 บาท แล้วแต่ความยากง่ายในการผสมของเครื่องดื่มชนิดนั้น ๆ ในกรณีแขกเกิดถูกใจพนักงานคนใดจะพาพนักงานนั้นออกนอกบาร์ (ออฟ) เพื่อจุดประสงค์ในการมีเพศสัมพันธ์ หรือเพียงเพื่อนเที่ยวก็ตาม จะต้องเสียค่าบริการ (ค่าออฟ) ไปด้วย

ทางบาร์ 120 บาท ในกรณีบางบาร์จะมีโสเภณีชายที่เป็นดาวคือ โสเภณีชายที่มีลูกค้ามาติดพันมาก ค่าออฟก็สูงขึ้นไปถึง 200 บาท (น็อน 34, มิถุนายน 2531 : 50)

นอกจากนี้บางบาร์ยังมีบริการห้องวีไอพี คือห้องส่วนตัวที่ลูกค้าสามารถใช้บริการ นำโสเภณีชายขึ้นไปมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ต้องออกไปเข้าโรงแรมให้เป็นที่ยุ่งยาก ซึ่งทางบาร์อาจเก็บค่าบริการเพิ่มอีก 100-150 บาท บางบาร์ก็ให้บริการห้องวีไอพีฟรีก็มี (น็อน 31, 2531 : 48) สถานบริการประเภทบาร์นี้ ส่วนใหญ่จะเปิดบริการตั้งแต่ 19.00 น. - 01.00 น. ของวันรุ่งขึ้น

รายได้ของโสเภณีชายในสถานบริการประเภทนี้ สรุปได้มี 3 ทางคือ

1. จากการขึ้นเต้นอะโวกาโก้สลับสับเปลี่ยนกันให้แขกชม บางบาร์หรือไนท์คลับ จะให้เงินกับโสเภณีชายค่าเต้นอะโวกาโก้ในอัตรา 10 บาทต่อ 1 รอบ (ซึ่งมีประมาณ 2-3 เพลง) ซึ่งบางบาร์ก็ไม่ให้ เนื่องจากในสถานบริการนั้น ๆ จะมีโสเภณีชายจำนวนมาก การขึ้นไปเต้นอะโวกาโก้ นั่นถือ เป็นโอกาสในการโชว์รูปร่าง และหน้าตาให้กับแขกชม ซึ่งถ้าแขกสนใจก็สามารถออฟได้ จึงนับ เป็นผลดีกับโสเภณีชายเอง
2. จากการขึ้นแสดงโชว์พิเศษเพื่อยุยความรู้สึกทางเพศของลูกค้า ดังที่กล่าวมาในข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นการโชว์อวัยวะเพศ โชว์การมีเพศสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ โสเภณีชายเหล่านี้จะได้ค่าตอบแทนในอัตราคนละ 100 บาทต่อ 1 คืน
3. ในกรณีที่ลูกค้าเกิดสนใจโสเภณีชายคนใด และนำโสเภณีชายออกนอกสถานบริการนั้น ๆ ภายหลังจากการมีเพศสัมพันธ์เรียบร้อยแล้ว ลูกค้าจะจ่ายค่าตอบแทน (Tip) ให้กับโสเภณีชายคนนั้น ๆ ซึ่งในปัจจุบันจะอยู่ในอัตราเฉลี่ย 200-1,000 บาท ขึ้นอยู่กับความพอใจของลูกค้า และการตกลงกันระหว่างโสเภณีชายกับลูกค้าเอง ซึ่งเงินค่าตอบแทนนี้จะเป็นรายได้ส่วนตัว

ของโสเภณีชาย โดยทางเจ้าของสถานบริการจะไม่หักเงินในส่วนนี้ (มิคเวย์ ฉบับ 9 ปีที่ 1, : 96) ซึ่งโสเภณีชายบางคนสามารถทำออฟได้ถึงคืนละ 4 ออฟก็มี (นีออน 4, 2530 : 18)

วิธีการมาทำงานของโสเภณีชายในสถานบริการประเภทนี้ ส่วนใหญ่จะมาสมัครด้วยตนเอง โดยทางบาร์นั้นจะเก็บหลักฐาน ได้แก่ สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาบัตรประชาชนของโสเภณีชายไว้ทุกคน (นีออน 2, 2529 : 31) เพื่อป้องกันความไม่ซื่อสัตย์ของโสเภณีชายในกรณีไปกับลูกค้าหลังจากร่วมหลับนอนแล้ว มักขโมยเงินหรือสิ่งของของลูกค้า หรือป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาอาชญากรรมในกรณีมาชิงทรัพย์ ซึ่งทางบาร์หรือสถานบริการสามารถตามจับตัวโสเภณีชายนั้น ๆ มาดำเนินคดีได้จากสำเนาบัตรประชาชน และทะเบียนบ้านนี้เอง (มิถุนายน จูเนียร์, 2528 : 46)

เวลาทำงานก็คือ ก่อนเวลาเปิดบาร์และเวลาปิดบาร์ โสเภณีชายจะไม่ได้รับเงินเดือนจากทางบาร์ เพียงอาศัยบาร์หรือสถานบริการในคืนกลับนี้เป็นสถานที่ในการหาลูกค้าเท่านั้น การทำงานต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขและกฎของสถานบริการบาร์นั้น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละบาร์ว่ามีความเข้มงวดมากน้อยแค่ไหน ยกตัวอย่างเช่น การห้ามมาสาย แต่ละบาร์จะมีกำหนดเวลามาทำงานส่วนใหญ่จะประมาณ 1 ชั่วโมงก่อนบาร์เปิด ในกรณีที่มาสาย 1 ชั่วโมงจะถูกปรับ 10 บาท ถ้ามาสาย 2 ชั่วโมงขึ้นไปปรับชั่วโมงละ 20 บาท ถ้ามาสายเกิน 3 ชั่วโมงจะต้องเสียค่าออฟ คือ 120 บาทให้กับทางบาร์นั้น ๆ หรือในกรณีเรื่องวันหยุดงาน 1 อาทิตย์ ทางบาร์จะอนุญาตให้หยุดงานได้ 1 วัน แต่มีเงื่อนไขห้ามเป็นวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ เนื่องจาก 3 วันนี้เป็นวันหยุดจะมีลูกค้ามาใช้บริการกันอย่างมากมาย ถ้าโสเภณีชายคนใดหยุดภายใน 3 วันนี้ หรือหยุดเกิน 1 วันใน 1 อาทิตย์ จะต้องเสียค่าออฟให้กับทางบาร์เป็นจำนวนเงิน 120 บาทต่อวัน กฎระเบียบนี้เป็นการป้องกันการที่โสเภณีชายจะนัดเกี่ยวกับลูกค้าเองโดยไม่ผ่านทางบาร์ ซึ่งทำให้ทางบาร์ขาดรายได้ไป เป็นต้น เงื่อนไขต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นอยู่กับการบริหารงานของเจ้าของสถานบริการเอง บางแห่งก็เข้มงวด บางแห่งก็ไม่เข้มงวด แต่ที่มักจะพบเห็นโดยทั่วไปก็คือเงื่อนไขที่ยกมาเหล่านั้นเอง

ในบางกรณีทางสถานบริการอาจมีเงินเดือนให้กับโสด ภูมิภาคชาย เช่นกัน โดยเฉลี่ยประมาณ 300-500 บาท ยิ่งสถานบริการมีเงินเดือนให้สถานบริการนั้นก็ยิ่งมีกฎระเบียบที่เข้มงวดมากยิ่งขึ้น อย่างเช่นในเรื่องของการมาสายก็จะต้องปรับทุกวัน โสด ภูมิภาคชายส่วนใหญ่ไม่หวังเงินเดือนส่วนนี้ เพราะทุกเดือนนอกจากจะไม่ได้เงินเดือนแล้วยังคิดลบเนื่องจากมาสายและค้างค่าปรับ

อีกกรณีหนึ่งคือ มีโสด ภูมิภาคชายบางประเภทที่ไม่มีที่อยู่อาศัย อันเนื่องมาจากเพิ่งมาจากต่างจังหวัด หรือหนีออกจากบ้าน หรือด้วยสาเหตุใดก็ตาม บางสถานบริการบาร์ประเภทนี้ก็ยินยอมให้โสด ภูมิภาคชายพักและอาศัยอยู่ในสถานบริการนั้นได้ บางสถานบริการยังมีการเลี้ยงอาหาร 3 มื้อ โดยอาศัยโสด ภูมิภาคชายเหล่านั้นช่วยดูแล และรักษาความสะอาดสถานบริการ โดยให้เงินเดือนเฉลี่ยประมาณ 300-500 บาท เช่นเดียวกัน

2. COCKTAIL LOUNGE หรือ PUB

สถานบริการรูปแบบนี้จะมีสภาพมากกว่ารูปแบบแรก เนื่องจากผู้ให้บริการหรือลูกค้าบางคนรู้สึกไม่ชอบและรังเกียจต่อสภาพแวดล้อมภายในสถานบริการประเภทแรก จึงมีผู้คิดรูปแบบสถานบริการนี้ คือ เป็นที่นั่งฟังเพลงเบา ๆ บรรยากาศสลัว บางแห่งก็มีโพล์คซอง หรือดนตรีประเภทออสซี่ เครื่องเคาะจังหวะประกอบ ซึ่งนักร้องและคนเล่นดนตรีล้วนแต่เป็นโสด ภูมิภาคชายในสถานบริการนั้นทั้งสิ้น โดยส่วนมากก็จะอนุญาตให้ลูกค้าขึ้นไปแสดงความสามารถร้องเพลงได้ สร้างบรรยากาศความเป็นกันเองมากขึ้น (มิตเวย์ 13, ปีที่ 2 : 27) นอกจากนี้ยังมีวิธีเปิดใจให้ลูกค้าได้นั่งชม โดยส่วนใหญ่จะเป็นภาพยนตร์รักโรแมนติกทั้งสิ้น ซึ่งสถานบริการประเภทนี้ โสด ภูมิภาคชายจะแต่งตัวสุภาพสวมเสื้อเชิ้ตกางเกงขายาว นั่งอยู่เป็นกลุ่มแยกจากที่นั่งของลูกค้า (บางสถานที่มีโสด ภูมิภาคชายเต้นอะโปกโก้สลับด้วย เช่นกัน) ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการจะต้องเสียค่าดื่มในอัตราค่าดื่มละ 60-120 บาท แล้วแต่ความยากง่ายของการผสม ในสถานบริการแบบนี้จะมีกัปตัน เขียร์แขก เข้ามาคอยแนะนำโสด ภูมิภาคชายให้กับลูกค้า เพื่อให้ถูกต้องตามธรรมเนียม โดยกลุ่มที่นั่งของแขกนั้นจะสามารถมองไปยังกลุ่มของโสด ภูมิภาคชายได้อย่างเด่นชัด กัปตัน เขียร์แขกจะบอกราย

ละ เขียด เกี่ยวกับโสเภณีชายคนนั้น ๆ ที่ลูกค้าเกิดความสนใจว่า มีนิสัยใจคอเป็นอย่างไร เอาใจ
เก่งหรือไม่ ความสามารถในการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

นอกจากอาศัยจากคำแนะนำของกัปตันเชียร์แขกแล้ว ลูกค้ายังสามารถเลือก
โสเภณีชายได้จากการดูอัลบั้มภาพ ซึ่งทางสถานบริการจัดทำขึ้น ภายในอัลบั้มภาพนั้นจะรวบรวม
ภาพของโสเภณีชายภายในสถานบริการทุกคน ภาพทุกภาพ เป็นภาพเปลือยของโสเภณีชายในลักษณะ
โชว์อวัยวะ เพศให้เห็นอย่างเด่นชัด พร้อมคำบรรยายประกอบถึงชื่อ อายุ ส่วนสูง และความยาว
ของอวัยวะ เพศ

ซึ่งในปัจจุบันนอกจาก 2 รูปแบบในการแนะนำโสเภณีชายให้กับลูกค้า ในสถาน
บริการประเภทนี้แล้ว ยังมีอีกรูปแบบหนึ่งคือ การฉายสไลด์ภาพสวย ๆ ให้ลูกค้าชมสลับกับภาพ
โสเภณีชายที่ทำงานในสถานบริการนั้น ซึ่งบางแห่งจะฉายภาพสไลด์ซึ่งเป็นภาพเปลือยของโสเภณี
ชายก็มีเช่นกัน (นิตยสาร 14, 2529 : 120-121) ถ้าลูกค้าสนใจโสเภณีชายคนใดก็สามารถเรียก
โสเภณีชายคนนั้น ๆ มานั่งคุย ถ้าไม่พอใจก็สามารถเปลี่ยนโสเภณีชายจนกระทั่งถูกใจ และลูกค้า
สามารถนำโสเภณีชายออกนอกสถานบริการในอัตราค่าบริการ 120 บาท เช่นเดียวกับกับสถาน
บริการประเภทแรก

และ เช่นเดียวกันบางสถานบริการประเภทนี้ก็มีการจัดห้อง วิโอทีพิเศษ สำหรับให้
ลูกค้าใช้ เป็นสถานที่ในการมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีชาย โดยเสียค่าบริการเพิ่มอีก 100-150 บาท
หรือบางสถานที่ก็บริการฟรี

สถานบริการประเภท COCKTAIL LOUNGE หรือ PUB นี้ จะเปิดบริการ
ตั้งแต่ 19.00 - 01.00 น. บางแห่งก็เปิดบริการเวลา 12.00 - 01.00 น. สถานบริการ
ประเภทนี้ที่เปิดตั้งแต่เที่ยงวันอัตราค่าบริการในการนำโสเภณีชายออกนอกสถานที่ และค่าบริการ
อื่น ๆ ทุกอย่าง ลูกค้าจะเสียเพียงครึ่งหนึ่งของอัตราปกติ (นิตยสาร, 13 : 27)

ลักษณะการเข้าทำงานของโส เกษียชชายประเภท COCKTAIL LOUNGE หรือ PUB นี้ก็ เช่นเดียวกับสถานบริการประเภทบาร์ รวมทั้งเงื่อนไขหรือกฎข้อบังคับต่าง ๆ ก็ไม่ต่างกันมากนัก

ส่วนรายได้ของโส เกษียชชายในสถานบริการแบบนี้ มีเพียงค่าตอบแทนที่ได้จากลูกค้า ภายหลังจากการมีเพศสัมพันธ์แล้ว ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่าง 200-1,000 บาท เช่นเดียวกับขึ้นอยู่กับความพอใจของลูกค้า

3. ร้านอาหาร

โดยส่วนมาก หลังจากลูกค้าไปเที่ยวสถานบริการ แล้วนำโส เกษียชชายออกมา ก่อนหน้าที่จะไปมีเพศสัมพันธ์กับโส เกษียชชาย ลูกค้าส่วนใหญ่มักจะพาโส เกษียชชายไปนั่งรับประทานอาหารหรือดื่ม เหล้า เป็นการพูดคุยกัน เพื่อสร้างความคุ้นเคยกันก่อนการมีเพศสัมพันธ์ จากจุดนี้จึง ทำให้มีผู้ลงทุนคิดธุรกิจประเภทใหม่ในหลักการของการค้าประเภทนี้แบบเดิม โดยการเปิดกิจการสถานบริการในรูปแบบของร้านอาหาร เพื่อสนองความต้องการของกลุ่มรักร่วมเพศ และเป็นการลดขั้นตอน นั้นหมายถึง การประหยัดเงินในการเดินทางขึ้น สถานบริการในรูปแบบร้านอาหารจึงเกิดขึ้น ภายในร้านอาหารจะเปิดบริการทั้งอาหารและเครื่องดื่ม เช่นร้านอาหารทั่ว ๆ ไป สำหรับโส เกษียชชายนั้นจะแฝงอยู่ในรูปของพนักงานเสิร์ฟ ซึ่งแต่ละคนจะแต่งตัวสุภาพเรียบร้อยตามสไตล์วัยรุ่นทั่ว ๆ ไป คอยบริการลูกค้าที่เข้ามารับประทานอาหาร จากการสังเกตพนักงานเสิร์ฟ (หรือโส เกษียชชายนั่นเอง) จะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาคอยบริการลูกค้าเพื่อ เป็นการ เปิดตัวหรือโชว์ตัวเองต่อลูกค้า

บรรยากาศภายในร้านจะจัดให้มีดนตรีโพลคอง หรือดนตรีประเภทเครื่องเคาะจังหวะ โดยโส เกษียชชายผลัดเปลี่ยนกันขึ้นไปร้องเพลงเป็นการโชว์ตัว ซึ่งลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ ก็สามารถขึ้นไปแสดงความสามารถในการร้องเพลงได้ เช่นเดียวกับสถานบริการแบบ COCKTAIL LOUNGE หรือ PUB ที่กล่าวมาแล้ว (น็อน 34, 2531 : 46)

สถานบริการประเภทร้านอาหารนี้ จะมีกับดัมเชียร์แขกคอยแนะนำโอสภณชยให้ กับลูกค้าที่สนใจ เช่นกัน โดยบางร้านอาหารก็จะจัดทำเป็น MENU หรือรายการอาหารพิเศษ ซึ่งหมายถึง อัลบั้มภาพที่รวมภาพโอสภณชยในรูปแบบที่เปลือยและไม่เปลือย ให้ลูกค้าได้เลือก ความความพอใจ ถ้าลูกค้าสนใจก็สามารถเรียกไปนั่งคุย และนำโอสภณชยออกนอกสถานบริการ (ออฟ) โดยเสียค่าบริการ 120 เช่นเดียวกัน

สำหรับลักษณะการเข้าทำงานและรายได้ของโอสภณชยนั้น มีลักษณะ เช่นเดียวกับ สถานบริการประเภท COCKTAIL LOUNGE หรือ PUB ที่ได้กล่าวไปแล้ว

4. สถานบริหารร่างกาย (HEALTH CLUB, SAUNA AND GYM)

นับเป็นธุรกิจการค้าประเภทหนึ่งของโอสภณชยในรูปแบบใหม่ล่าสุด เนื่องจากธุรกิจ ในรูปแบบทั้ง 3 รูปแบบแรกนั้น มีจำนวนมากในปัจจุบัน สถานบริหารร่างกายจึงถูกคิดขึ้นหรือ ที่เรียกกันในหมู่รักร่วมเพศเองสั้น ๆ ว่า "ชาน่า" (ลักษณะของสถานบริหารร่างกายแบบนี้จะมี ลักษณะไม่แตกต่างจากสถานบริหารร่างกาย หรือชาน่าตามโรงแรมชั้นหนึ่ง หรือคลับใหญ่ ๆ ชาน่าประเภทนี้จะเป็นที่รู้จักกันเองในหมู่รักร่วมเพศ และสถานบริหารร่างกายประเภทนี้ จะมีแต่ กลุ่มรักร่วมเพศไปใช้บริการเท่านั้น)

เงื่อนไขในการเข้าใช้บริการในสถานบริหารร่างกายนี้ ลูกค้าจะต้องเสียค่า บริการในการเข้าใช้สถานบริหารร่างกายในอัตราค่าระหว่าง 100-150 บาท สำหรับบุคคลทั่วไป และ 75-80 บาท สำหรับนิสิตหรือนักศึกษา หลังจากจ่ายค่าบริการแล้ว ลูกค้าสามารถเข้า ใช้เครื่องบริหารร่างกาย รวมทั้งห้องอบไอน้ำทุกอย่างได้ โดยทางสถานบริหารร่างกายจะจัด ล็อคเก็บ (ตู้เก็บเสื้อผ้า) รวมทั้งผ้าขนหนูและชุดลาลองให้กับลูกค้า (นิตยสาร 34, 2531 : 46)

สถานบริการร่างกายจะแบ่งเป็นสัดส่วนภายใน สามารถสรุปได้เป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

1. ห้องบริหารร่างกาย มีเครื่องออกกำลังกายไว้บริการลูกค้าครบทุกรูปแบบ เพื่อการบริหารร่างกายหรือออกกำลังกายของลูกค้า

2. ห้องพักผ่อน จัดเป็นห้องโถง บางแห่งก็จัดเป็น COCKTAIL LOUNGE หรือ PUB ไปในตัว บรรยากาศคล้าย ๆ คือพีซออฟ สถานที่จัดตั้งคูหุหระา มีบาร์เหล้า โดยทางสถานบริการจะมีการบริการเครื่องดื่มในอัตราดื่มละประมาณ 50-80 บาท โดยมีบริกรชายคอยบริการอยู่เป็นเพื่อนคุย บางสถานบริการร่างกายจะมีวิดีโอฉายภาพยนตร์ร่วมกันเพื่อให้นักชมภายในห้องพักผ่อนนี้ด้วย

3. ห้องอบไอน้ำและอ่างน้ำวน ที่น่าจะพูดถึงคือ ห้องอบไอน้ำ บรรยากาศภายในห้องอบไอน้ำจะมีที่นั่งจัดทำเป็นชั้น ๆ ให้ลูกค้าเข้าใช้บริการได้ ซึ่งภายในห้องจะมีควันไอน้ำคลุ้ง ลูกค้ำที่เป็นรักร่วมเพศมักใช้ห้องอบไอน้ำนี้เป็นสถานที่ในการมีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งปัจจุบันนี้เป็นที่นิยมกันในหมู่รักร่วมเพศมาก เพราะไม่ต้องเสียเงินค่าบริการหรือค่าตอบแทนเหมือนกับการซื้อบริการจากโสเภณีชายทั่วไป (นิตยสาร 34, 2531 : 48)

สำหรับโสเภณีชายในสถานบริการประเภทนี้จะแฝงตัวอยู่ในรูปของ "เด็กนวด" โดยเด็กนวดนี้จะเข้ามาคอยบริการลูกค้า ขณะที่ลูกค้าเริ่มเข้ามาใช้บริการ โดยการแนะนำตัวเป็นเพื่อนคุยและคอยแนะนำแขกในการใช้เครื่องออกกำลังกาย ในกรณีลูกค้าที่เข้ามาในสถานบริการร่างกายนี้ และไม่ต้องการมุ่งไปมีเพศสัมพันธ์ในห้องอบไอน้ำดังกล่าว ก็จะใช้บริการจากเด็กนวดแทน โดยเด็กนวดเหล่านั้นจะเสนอตัวเองว่าต้องการนวดหรือไม่ หรือถ้าลูกค้าคนใดต้องการนวดก็สามารถเลือกเด็กนวดจากเด็กที่เข้ามาคอยบริการ อำนวยความสะดวก รวมถึงบริกรชายที่คอยบริการในห้องพักผ่อน หรือ COCKTAIL LOUNGE ดังกล่าว เมื่อตกลงต้องการนวดลูกค้าจะต้องเสียค่าบริการอัตราประมาณ 120-150 บาท แก่เจ้าของสถานบริการ (นิตยสาร 31, 2531 :

48) การนวดจะทำงานในห้องส่วนตัวซึ่งทางสถานบริการจัดไว้ การนวดนั้น เป็นเพียงรูปแบบบังคับเท่านั้น เด็กนวดบางคนไม่ได้รับการฝึกฝนการนวดมาเป็นพิเศษแต่อย่างไร คือนวดพอเป็นพิธีและปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศของลูกค้าเท่านั้น จุดประสงค์ใหญ่ของลูกค้าในการเรียกเด็กนวดก็เพื่อการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้นเอง ซึ่งเด็กนวดทุกคนก็เข้าใจเป็นอย่างดี เพราะเป็นวิธีการที่นำมาซึ่งรายได้ของเด็กนวดเอง คือค่าตอบแทนภายหลังการมีเพศสัมพันธ์แล้ว ซึ่งลูกค้าต้องจ่ายให้กับเด็กนวดตามธรรมเนียม ซึ่งอัตราเฉลี่ยอยู่ในช่วง 200-1,000 บาท ขึ้นอยู่กับความพอใจของลูกค้าเช่นเดียวกัน

สถานบริการร่างกายนี้จะเปิดบริการตั้งแต่เวลาประมาณ 15.00 - 24.00 น. เป็นส่วนใหญ่ (น๊อบ 31, 2531 : 47)

ลักษณะการเข้าทำงานนั้นก็คงเช่นเดียวกับกับสถานบริการประเภทอื่น ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกฎและเงื่อนไขของสถานบริการร่างกายนั้น แต่รายได้ของโสเภณีชาย (เด็กนวด) ในสถานบริการประเภทนี้ นอกจากเงินค่าตอบแทนจากลูกค้าภายหลังจากการมีเพศสัมพันธ์แล้ว เด็กนวดยังได้ส่วนแบ่งจากค่าบริการที่ทางสถานบริการเก็บจากลูกค้าในกรณีต้องการนวด กล่าวคือ เงิน 120-150 บาทนั้น เจ้าของสถานบริการจะเก็บเงิน 50 บาทไว้ และเด็กนวดจะได้ 70 บาท ซึ่งเป็นรายได้ของโสเภณีชายอีกส่วนหนึ่งเช่นกัน

จากรูปแบบสถานบริการที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดนั้น นับเป็นการค้าประเวณีของโสเภณีชายที่แฝงอยู่ในรูปธุรกิจต่าง ๆ เมื่อศึกษาเปรียบเทียบกับการค้าประเวณีของโสเภณีหญิงแล้ว ลักษณะมีความคล้ายคลึงกันใน เรื่องของธุรกิจข้างหน้ากล่าวคือ ธุรกิจการค้าประเวณีของโสเภณีหญิงจะแฝงอยู่ในรูปของ ไนต์คลับ หรือบาร์อะโกโก้, คอฟฟี่ชอป, พนักงานต้อนรับหรือพนักงานเสิร์ฟตามห้องอาหาร และสถาน ออบ ออบ นวด ตามลำดับ (กิตติ เสรีบุตร, 2517 : 13)

แต่อย่างไรก็ตาม เหล่านี้ เป็นเพียงการค้าเป็นธุรกิจการค้าประเวณีที่แฝงมาในรูปแบบของสถานบริการที่ต่างกัน แต่อาศัยหลักในการค้าประเวณีเช่นเดียวกัน กล่าวคือ ค่าบริการนำ

โสด ชายออกนอกสถานบริการ 120-150 บาท และค่าตอบแทนที่ลูกค้าต้องให้กับโสด ชาย ภายหลังการมีเพศสัมพันธ์ 200-1,000 บาท ดังกล่าว

ในการค้าประเวณีของโสดหญิงนั้น มีการจัดแบ่งระดับของโสดตามรูปแบบสถานบริการและรูปร่างหน้าตา ความสวยและความสาวของโสดเป็นหลัก เช่น ตามคาเฟ่ หรือบาร์ และไนท์คลับชั้นสูง จะมีบริกรสาวหรือโสดรูปร่างหน้าตาดีไว้บริการ หรือโสดที่ประจำอยู่บ้านของตนเองมักจะเป็นโสดชั้นดี ราคา มักจะสูง ส่วนโสดเถื่อนหรือตามช่องโสดลับ ๆ ทั่วไป มักจะมีอายุสูงและรูปร่างหน้าตาไม่ดีนักก็จัดเป็นโสดชั้นต่ำ (เฉลิมพล สัตถาภรณ์ 2508 : 13) แต่สำหรับโสดชายนั้น ในสภาพสังคมปัจจุบันยังไม่มี การแบ่งระดับว่าสถานบริการประเภทใดเป็นชั้นต่ำ ประเภทใดเป็นชั้นดี ทั้งนี้ เนื่องจากอัตราค่าบริการสำหรับลูกค้ากลุ่มรักร่วมเพศในการซื้อบริการจากโสดในสถานบริการแต่ละประเภท เฉลี่ยแล้วไม่แตกต่างกัน ส่วนเรื่องรูปร่างหน้าตา และอายุ ของโสดชายไม่มีอุปสรรคในการทำงาน เพราะลูกค้าเกย์ ส่วนใหญ่แล้วจะมีรสนิยมที่แตกต่างกันออกไป เช่น เกย์คนไทยส่วนใหญ่ชอบโสดชายประเภทเด็กหนุ่มหล่อ ส่วนเกย์ชาวต่างประเทศก็มักจะชอบโสดชายที่หน้าตาเป็นไทยแท้ ดั้งไม่มี ผิดคำ เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันแต่ละสถานบริการก็จัดหนุ่มโสดในรูปลักษณะที่แตกต่างกันไป ตามลักษณะของลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ และที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้วงการค้าประเวณีของโสดชายไม่มีการแบ่งระดับชั้น เป็นเพราะว่า การทำงานมานานของโสดไม่ได้มีส่วนทำให้อวัยวะภายในร่างกายเสื่อม หรือขาดคุณภาพไป เช่นกับโสดหญิง ในทางกลับกันยังเป็นการสร้างเสริมประสิทธิภาพให้กับโสดชาย ในการปฏิบัติภารกิจให้เป็นที่ถูกใจแก่ลูกค้ามากยิ่งขึ้น นอกจากนี้แล้วการทำงานของโสดชาย ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นความสมัครใจที่จะทำงานโดยการสมัครเข้าทำงานในสถานบริการนั้น ๆ ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้โสดชายสามารถโยกย้ายสถานที่ทำงานได้ตามสบาย เช่น ครั้งแรกสมัครทำงานที่บาร์นี้ ลูกค้าก็เริ่มใช้บริการมากเพราะเห็นเป็นเด็กใหม่ แต่ทำไปได้สักพัก ลูกค้าก็จะเริ่มเบื่อ เพราะมาทุกครั้งก็ซ้ำหน้า เมื่อลูกค้าเริ่มใช้บริการน้อยลง ก็มักจะย้ายสถานบริการไปสมัครเข้าทำงานในสถานบริการอื่น ๆ อีกต่อไป กล่าวคือ เก้าจากที่หนึ่งไปใหม่อีกที่ วนเวียนกันไป (เนืออน 4, 2530 : 16) บางครั้งวนเวียนจนครบทั่วสถานบริการภายในกรุงเทพฯ บ้างก็ต้องตระเวนไปตามสถานบริการตามต่างจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวของไทย ซึ่งสถาน

บริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศปัจจุบันนี้ได้เกิดขึ้นมาก เพื่อบริการแยกต่างประเทศเป็นหลัก เช่น ที่จังหวัดเชียงใหม่ พัทยา ภูเก็ท หาดใหญ่ เป็นต้น และบางส่วนก็ต้องกลายเป็นโสเภณีชายเคินขายบริการตามสถานที่สาธารณะ อันได้แก่ วังสราญรมย์ สวนลุม สนามหลวง เป็นต้น (น็อน 4 ปักซ์หลัง มีนาคม, 2530 : 16) ซึ่งลักษณะหลังนี้ เป็นลักษณะรูปแบบของการค้าประเวณีของโสเภณีชายที่พบเห็นกันในเมืองพทพ อีกรูปแบบหนึ่งเช่นกัน นั่นคือการค้าประเวณีประเภทเตร็ดเตร่ที่น่าจะกล่าวถึงต่อไปนี้

การค้าประเวณีประเภทเตร็ดเตร่ของโสเภณีชาย เป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งพบเห็นได้โดยทั่วไปในเขตกรุงพทพ โสเภณีชายประเภทนี้เท่าที่พบเห็นมักเป็นชายวัยรุ่น และชายสูงอายุที่ต้องการหารายได้พิเศษ (หรือรายได้ประจำ) โดยไม่ต้องการผูกมัดตัวเองกับบารัหรือสถานบริการใดรักความเป็นอิสระ หรืออาจจะมาจากโสเภณีชายที่วนเวียนตามบารัจนลูกค้าเกย์จำหน้าได้ และขายบริการไม่ได้แล้วคังกล่าว โสเภณีชายเหล่านี้มักออกตระเวนหาแยกตามสถานที่สาธารณะทั่วไป บริเวณที่มักพบเห็นโสเภณีชายเหล่านี้ก็คือ บริเวณตามศูนย์การค้า รีมถนนสายต่าง ๆ หรือสวนสาธารณะ (น็อน 4 ปักซ์หลัง, 2530 : 16) เช่น บริเวณศาลพระแม่ธรณี ย่านสนามหลวง บริเวณหน้ากระทรวงยุติธรรม บริเวณหน้ากระทรวงกลาโหม เรื่อยมาถึงหน้ากรมการรักษาคินแดน และวังสราญรมย์ (น็อน 16/2529 : 106) ในบริเวณนี้โสเภณีชายจะเคินออกหาแยกโดยเฉพาะลูกค้าเกย์คั้งแต่เย็นจนประมาณ 22.00 น. ส่วนใหญ่จะแยกย้ายกันกลับหรือไม่ก็เปลี่ยนสถานที่ค้าประเวณีไปยังที่อื่น ๆ แทน

และอีกสถานที่หนึ่งที่มักพบโสเภณีชายประเภทเตร็ดเตร่นี้มากก็คือ บริเวณหน้าห้างสรรพคินค้าโรบินสัน สาขาสีลม และบริเวณริมถนนสีลม คั้งแต่หัวถนนจนถึงย่านพัคคัมพงค์ บริเวณนี้จะพบโสเภณีชายเคินค้าประเวณีอยู่มากมาย โดยโสเภณีชายจะเริ่มทำการค้าประเวณีคั้งแต่เวลาประมาณ 1 ทุ่ม จนฟ้าสว่างของอีกวันหนึ่ง

และอีกบริเวณหนึ่งคือ คมคิสวิก์เธคค็อดคัง หรือคลับที่คนในสังคัมชั้นสูงหรือคارانิชยมไปเที่ยวกัน ยกตัวอย่างเช่น เดอะพาลเอส หรือโรม คลับ ในสถานบริการคั้ง 2 แห่งนี้ จะเคิมไป

ด้วยบรรดาโสเภณีชาย (โสเภณีหญิงด้วยเช่นกัน) คอยจ้องจับแยกหรือหลอกล่อค้าทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เพราะต่างมั่นใจว่ารายได้จะดีกว่าเพราะคนที่มาเที่ยวในสถานที่นี้ล้วนแต่เป็นคนในสังคมชั้นสูง และดูเป็นคนมีฐานะดี เป็นส่วนใหญ่

วิธีการค้าประเวณีของโสเภณีชายประเภทเตร็ดเตร่นี้ ส่วนใหญ่จะแต่งกายเหมือนวัยรุ่นชายเดินถนนทั่วไป บางครั้งมักพบเห็นโสเภณีชายประเภทเตร็ดเตร่นี้แต่งตัวเหมือนนักศึกษาทั่วไป หอบหนังสือ สร้างความไว้ใจง่ายให้กับตนเอง โดยจะยืนอยู่กับที่หรือเดินไปมา คอยจ้องและสังเกตดูว่าลูกค้าหรือคนที่เดินผ่านไปมาในบริเวณนั้น มีใครหยุดมองหรือหันมามองตนเองด้วยความสนใจหรือเปล่า ถ้าลูกค้าคนใดจ้องมองตนเองเป็นพิเศษ โสเภณีชายก็จะเริ่มมั่นใจว่าลูกค้าสนใจ และขอพบในรูปร่างหน้าตาของตนเอง ก็จะเริ่มยิ้มรับและเดินเข้าไปทักทายชวนคุย และหลังจากนั้นลูกค้าก็จะตกลงเงื่อนไขค่าบริการกับโสเภณีชาย และจบลงด้วยการพากันไปมีเพศสัมพันธ์

โสเภณีชายประเภทเตร็ดเตร่นี้มักก่อให้เกิดปัญหาสังคมต่าง ๆ มากมาย ยกตัวอย่างเช่น ปัญหาการชิงทรัพย์ โสเภณีชายบางคนทำตัวเป็น "นกค้อ" หลอกล่อลูกค้าเข้าไปมีเพศสัมพันธ์ในมุมมืดของสวนสาธารณะ เพื่อให้เพื่อนของตนชิงทรัพย์ไป (นิออน 16, 2529 : 108) หรือภายหลังจากการมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าเรียบร้อยแล้ว ก็ขโมยเงินและสิ่งของไป โดยเฉพาะแขกชาวต่างประเทศมักประสบปัญหาประเภทนี้บ่อยครั้งมาก จนกระทั่งมีชาวต่างประเทศประณามประเทศไทยในคำพูดที่ว่า "เกย์ไทยเป็นเกย์ที่มีรูปลักษณะงามที่สุดในโลก แต่เป็นเกย์ที่นับชบที่สุดในโลก" ซึ่งเป็นผลเสียและเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของประเทศเป็นอย่างมาก (มิถุนา 23, 2528 : 46)

นอกจากนี้ยังมีปัญหาของการแพร่เชื้อไวรัส เพราะโสเภณีชายเหล่านี้ไม่ได้มีใครคอยควบคุมหรือบังคับให้ตรวจโรค เนื่องจากตนเองอิสระไม่ขึ้นกับสถานบริการใด นอกจากนี้การมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าบางครั้งก็อาศัยมุมมืดของยามคำคืนใต้ต้นไม้ หรือริมกำแพง (นิออน 16, 2529 : 107) หรือแม้กระทั่งในห้องน้ำสาธารณะ (นิออน 1, 2529 : 78) ซึ่งการมีเพศ

สัมพันธ์ในสถานที่ เช่นนั้น ย่อมไม่มีการทำความสะอาดร่างกายก่อน เช่น การอาบน้ำ ทั้งลูกค้ำและ
โสเภณีชายเอง ย่อมมีส่วนทำให้การติดเชื้องามโรค เป็นไปได้มากยิ่งขึ้น

และปัญหาสุดท้ายที่นำมาซึ่งความหวาดผวากับบรรดากลุ่มรักร่วมเพศก็คือ การมาตกรรม
เพื่อหวังชิงทรัพย์ ซึ่งมัก เป็นข่าวพาดหัวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์อยู่ เป็นเสมอที่ เกย์ถูกฆ่าโดยคู่ขา
และทรัพย์สินถูกขโมยไปด้วย ในจำนวนหนึ่งนั้น เกิดจากโสเภณีชายประเภทนี้ เช่นเดียวกัน (นิออน
2, 2529 : 31)

โสเภณีชายประเภท เตรี๊ด เตรี้นี้ นับวันจะมีจำนวน เพิ่มมากขึ้น และ เนื่องจากส่วนใหญ่
มักหลบซ่อนและคลุกคลีปะปนกับหมู่คนธรรมดาคาตามสถานที่ต่าง ๆ จึงเป็นการยากในการจับกุม
ของเจ้าหน้าที่ เพราะไม่แน่ใจว่าบุคคล เหล่านั้นจะเป็นโสเภณีจริงหรือไม่ ยากแก่การพิสูจน์
นอกจากนี้ โสเภณีชายประเภทนี้ยังนำมาซึ่งปัญหาสังคมต่าง ๆ ดังกล่าวมานั้นอีกด้วย นับว่าเป็น
ปัญหาของสังคมที่ควรแก้ไข หรือหามาตรการควบคุมอย่าง เร่งด่วนอีกปัญหาหนึ่ง เช่นกัน

ภาคผนวก ง.

ตารางที่ 93 แสดงรายชื่อสถานบริการเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ สถานที่ตั้ง จำนวนพนักงานบริการชาย และประเภทของสถานบริการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ลำดับ ที่	ชื่อสถานบริการ	สถานที่ตั้ง	จำนวน พนักงาน บริการชาย	ประเภท ของสถาน บริการ
1	INTER MOUSTACHE HOUSE	สุขุมวิท 10	26	COCKTAIL LOUNGE
2	BANGKOK GARDEN	สุขุมวิท 49	10	COCKTAIL LOUNGE
3	STUDIO 982	สุขุมวิท 42	21	COCKTAIL LOUNGE
4	PARDISE	สะพานควาย	15	COCKTAIL LOUNGE
5	TAKO	สะพานควาย	22	COCKTAIL LOUNGE
6	STAK COCKTAIL LOUNGE	สะพานควาย	21	COCKTAIL LOUNGE
7	ADAM COCKTAIL LOUNGE	สะพานควาย	24	COCKTAIL LOUNGE
8	VIOLET COCKTAIL LOUNGE	สะพานควาย	32	COCKTAIL LOUNGE
9	BAR BIERY & ETHERNIA	ถนนสุริวงค์	61	อะโพนั่มบาร์
10	TWILIGHT BAR	ถนนสุริวงค์	46	อะโพนั่มบาร์
11	SUPER LEX	ซอยอโณมหาราชถนน ถนนสุริวงค์	53	อะโพนั่มบาร์
12	SUPER A	ซอยอโณมหาราชถนน ถนนสุริวงค์	24	อะโพนั่มบาร์
13	MANDATE COCKTAIL LOUNGE	ซอยอโณมหาราชถนน ถนนสุริวงค์	15	COCKTAIL LOUNGE

ตารางที่ 93 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อสถานบริการ	สถานที่ตั้ง	จำนวน พนักงาน บริการชาย	ประเภท ของสถาน บริการ
14	ลูกบวบ	ซอยอนุমানราชชน ถนนสุริวงค์	5	ร้านอาหาร
15	APOLLO	ซอยจากรูวรรณ ถนนสีลม	34	อะโฌไนท์บาร์
16	TULIP COCKTAIL LOUNGE	ปากซอยคอนแวนต์ ถนนสีลม	8	COCKTAIL LOUNGE
17	MR. TANGMO	ถนนสีลม ตึก PHILIP	12	ร้านอาหาร
18	ตะวัน	ถนนสุริวงค์	9	COCKTAIL LOUNGE
19	GOLDEN COCK	ซอยอนุমানราชชน ถนนสุริวงค์	28	อะโฌไนท์บาร์
20	GREEN CARNATION	ซอยทานตะวัน ถนนสุริวงค์	27	ร้านอาหาร และ อะโฌไนท์บาร์
21	HARRIE GYM	ซอยสีลม 2	11	สถานบริหารร่างกาย
22	GARDEN BAR	ซอยสีลม 2	22	คิสไนท์บาร์
23	BOSS	สุขุมวิท 22	15	สถานบริหารร่างกาย
24	SILVER FOX	สุขุมวิท 24	6	COCKTAIL LOUNGE
25	CITY PUB	สุขุมวิท 13	7	COCKTAIL LOUNGE
26	BIG BOY COCKTAIL LOUNGE	สุขุมวิท 11	19	COCKTAIL LOUNGE
27	THE MALE HEALTH CLUB	สุขุมวิท 11/1	20	สถานบริหารร่างกาย

ตารางที่ 93 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อสถานบริการ	สถานที่ตั้ง	จำนวน พนักงาน บริการชาย	ประเภท ของสถาน บริการ
28	MOON STRUCK	สุขุมวิท 34	24	COCKTAIL LOUNGE
29	คิมวังดาล	สุขุมวิท 42	10	ร้านอาหาร
30	ADONIS	ซอยข้างองค์การ- โทรศัพท์	5	สถานบริหารร่างกาย
31	SECOND TIPS	หน้าโรงพยาบาลนคร โอเอ	51	คาเฟ่ และ อะโกนับาร์
32	กอบแก้ว	ศูนย์การค้า เมโทร	13	ร้านอาหาร
33	LES BEAUX	ศูนย์การค้า เมโทร	23	COCKTAIL LOUNGE
34	WHITE HORSE	ซอยตรงข้าม สถานทูตอินโดฯ	20	COCKTAIL LOUNGE
35	LAKSH MAN	ซอยเพชรบุรี 15	6	สถานบริหารร่างกาย
36	STOCK HOME	ซอยหลังสวน	19	COCKTAIL LOUNGE
37	OTOKO	ถนนสีลม	10	สถานบริหารร่างกาย
38	BABYLON	ซอยอรรถการ- ประสิทธิ์ สาทรใต้	15	สถานบริหารร่างกาย
39	MY WAY	ถนนพระราม 4 ตรงข้าม ร.พ. จุฬาลงกรณ์	31	COCKTAIL LOUNGE
40	RELAX	พหลโยธิน 2	14	COCKTAIL LOUNGE
41	บ้านกักคิมูมิ	พหลโยธิน 23	21	COCKTAIL LOUNGE
42	คลับ	พหลโยธิน 35	7	COCKTAIL LOUNGE

ตารางที่ 93 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อสถานบริการ	สถานที่ตั้ง	จำนวน พนักงาน บริการชาย	ประเภท ของสถาน บริการ
43	RICH BOYS	หมู่บ้านอเมริกัน- นิเวศน์ บางเขน	12	COCKTAIL LOUNGE
44	AQUARIUS	ซอยสวนพลู	12	COCKTAIL LOUNGE
45	POTEX	ถนนมเหล็ก	13	COCKTAIL LOUNGE
46	WHY NOT	ซอยธนิยะ	16	COCKTAIL LOUNGE
47	MR. หนู	ถนนสีลม	7	COCKTAIL LOUNGE
48	GREY GYMNASTIC MEN'S CLUB	ซอยสุขุมวิท 5 ถนนสุขุมวิท	14	สถานบริหารร่างกาย
49	VOLT	ซอย C.S. อพาร์ท เม้นท์ ถนนอโศก	10	สถานบริหารร่างกาย
50	ผู้ฉิม	ซอยสีลม 2	15	ร้านอาหาร
51	BIG DEE	ซอยโรงพยาบาลนคร โอ เอ	25	ร้านอาหาร
52	STEAM WORK	ข้างโรงพยาบาลนคร วอชิงตัน	15	สถานบริหารร่างกาย
53	กามศั	พหลโยธิน 14	14	ร้านอาหาร และ อะนิเก้บาร์
54	LOG CABIN PUB	ซอยร่วมฤดี	18	COCKTAIL LOUNGE
55	DREAMING G. COCKTAIL LOUNGE	เยื้องซอยอารีย์	9	COCKTAIL LOUNGE

ตารางที่ 93 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อสถานบริการ	สถานที่ตั้ง	จำนวน พนักงาน บริการชาย	ประเภท ของสถาน บริการ
56	BIG APPLE	ชอยจรัฐเวียง ถนนสุรศักดิ์	20	COCKTAIL LOUNGE
57	THE COTTAGE	ถนนเพชรบุรีตัดใหม่	6	COCKTAIL LOUNGE
58	MAY HOUSE	หน้าโรงพยาบาล โกลี เข็ม	9	COCKTAIL LOUNGE
59	POPY COCKTAIL LOUNGE	ถนนเพชรบุรีตัดใหม่	12	COCKTAIL LOUNGE
รวม			1,089	

แหล่งข้อมูล: กองกามโรค โรงพยาบาลบางรัก กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข ทำการสำรวจ
ตั้งแต่วันที่ 6 มกราคม - วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2532

ภาคผนวก จ.

บทสัมภาษณ์พนักงานบริการชายในสถานบริการร่างกาย เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ

ในปัจจุบันกลุ่มรักร่วมเพศชาย เริ่มเข้ามามีบทบาทในสังคมมากขึ้นทุกวัน การปรากฏตัวของกลุ่มรักร่วมเพศชาย เหล่านี้มิได้เห็นได้แทบทุกวงการและทุกมุมเมือง เมื่อกลุ่มรักร่วมเพศกล้าที่จะแสดงออกต่อสังคมมากขึ้น เป็นผลทำให้สถานบริการเพื่อความบันเทิงและความสุข เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เป็นเงาตามตัวเช่นกัน ซึ่งทำให้มีอาชีพใหม่เกิดขึ้นมาในสังคมคือ "พนักงานต้อนรับชาย" หรือถ้าเรียกกันอย่างตรง ๆ ก็คือ "ผู้ชายขายตัว" หรือ "โสเภณีชาย" นั่นเอง

เจ้าของสถานบริการ เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศชาย มักจะลงโฆษณารับสมัครงานในหน้าหนังสือพิมพ์ทั่วไป เป็นข้อความว่า "รับสมัครพนักงานต้อนรับชาย รูปหล่อ หุ่นดี ถ้าเป็นนักกีฬาจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ รายได้เฉลี่ยเดือนละ 8,000 บาทขึ้นไป" ประกอบกับภาวะการว่างงานที่เกิดขึ้นในประเทศ ค่าโฆษณานี้ นับเป็นความสมหวังครั้งใหญ่ของชายหนุ่มชาวกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ที่กำลังตกงานหรือหางานทำอยู่ ต่างมุ่งไปสมัครงานที่สถานบริการนั้น ๆ แต่ภายหลังจากการไปสมัครงาน ก็เริ่มรู้ถึงลักษณะการทำงานของคำว่า "พนักงานต้อนรับชาย" ซึ่งหมายถึง การขายบริการทางเพศให้กับกลุ่มรักร่วมเพศชาย บางคนก็เปลี่ยนใจ แต่ก็มีจำนวนไม่น้อยที่คิดว่า น่าจะลองทำดู เพราะยังคิดว่าที่จะไม่มีงานทำ และเมื่อได้ทดลองทำงานนี้สักระยะหนึ่ง ก็เริ่มเกิดความเคยชิน มีรายได้ ทำให้ทุกอย่างในชีวิตดีขึ้น ก็มักจะยึดเป็นอาชีพหลักต่อมา และเหล่านั้นก็คือสาเหตุหนึ่งของการมาประกอบอาชีพโสเภณีชาย

โสเภณีชายนั้นเกิดขึ้นมาเป็นเวลานานแล้ว และในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาจำนวนโสเภณีชาย มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น นับเป็นปัญหาสังคมที่แตกต่างไปจากปัญหาโสเภณีหญิงนัก และในสังคมไทย ปัจจุบันดูเหมือนจะยังไม่ยอมรับว่า "โสเภณีชาย" คือปัญหา อาจเป็นเพราะว่าปัญหาโสเภณี

ชายนั้น ยังมีคนในสังคมอีกจำนวนมากที่ยังไม่รู้จัก หรือไม่ยอมรับรู้ต่อปัญหานี้ อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาที่จะลุกลามมากขึ้นไปกว่าเดิมที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จึงควรจะได้มีการศึกษาถึง ลักษณะพื้นฐานทั่วไปของโศก ภัยชาย เพื่อ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนแก้ไขปัญหานี้ต่อไป และ เหล่านั้น คือที่มาของบทสัมภาษณ์นี้

จากการติดต่อขอสัมภาษณ์พนักงานบริการชาย ในสถานบริการร่างกาย เฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศแห่งหนึ่ง (เจ้าของสถานบริการ ขออนุญาตไม่เปิดเผยชื่อสถานบริการ) ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่ง ทำให้ผู้สัมภาษณ์ได้รู้จักบริการชายหนุ่มวัย 22 ปี "สรรค์" (นามสมมติ) เป็นพนักงานนวดหรือที่เรียกกันสั้น ๆ ว่า "เด็กนวด" ในสถานบริการร่างกายแห่งนี้ สรรค์ขายบริการทางเพศให้กับลูกค้าที่มาใช้บริการ เป็นประจำทุกวัน เบื้องหลังในชีวิตวัยเด็ก สรรค์เคยกระทำผิดกฎหมาย (ไม่ขอเปิดเผย) และถูกส่งเข้าฝึกอบรมนิลย์ที่บ้านกรูณา ซึ่งทำให้สรรค์มีประสบการณ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน โดยเพื่อนผู้ต้องหาในบ้านกรูณาเป็นคนข่มขืนสรรค์ หลังจากออกจากบ้านกรูณา สรรค์ก็เริ่มเข้ามาใช้ชีวิตในวงการค้าประเวณี โดยได้เล่าถึงรายละเอียดในบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

- ผู้สัมภาษณ์ : ก่อนหน้าที่จะมาทำงานที่ชานว้าแห่งนี้ เคยทำงานประเภทนี้มาก่อนหรือเปล่า
- สรรค์ : เมื่อก่อนไม่ได้ทำประจำที่บาร์ไหน ผมจะหาลูกค้าเอาเอง เวลาผมไม่มีเงินก็จะไปหาเพื่อนแล้วก็ไป เดินเล่นแถวพัฒนาพงศ์
- ผู้สัมภาษณ์ : วิธีที่จะหาลูกค้าได้อย่างไร
- สรรค์ : อย่างเวลาผมเดินไป พอเขาเดินผ่านมาเขาก็มองผม ถ้าเขาชอบผม เขาก็จะหยุดแล้วมองผม ผมก็จะรู้ แล้วก็เดินเข้าไปทักทายเขา
- ผู้สัมภาษณ์ : ก่อนหน้าที่จะคิดมาทำงานหาลูกค้าตามถนนที่พัฒนาพงศ์ คิดว่าอะไร เป็นสาเหตุหรือทำไมถึงตัดสินใจมาทำงานประเภทนี้ หลังจากที่อยู่ที่บ้านกรูณา

สรรรค์ : หลังจากออกจากคุกมาใหม่ ๆ ผมก็ไปอยู่บ้านพ่อ ช่วงแรก ๆ ก็อยู่กับพ่อที่บ้าน ต่อมารู้สึกเบื่อ ก็ออกจากบ้านมาอยู่กับเพื่อน เพื่อนของผมรู้จักกับ เกย์คนหนึ่ง เปิดร้านขายข้าวต้มที่ซอยโพลีข้างโรงพักลุมพินี ผมก็เลยไปช่วยเขาขาย ของก็เลยสนิทกับเขา เกย์คนนั้นชื่อ พี่กร มีอยู่วันหนึ่งเขาชวนผมไปเที่ยวบาร์ เกย์กับเขา ก็เลยทำให้ผมได้รู้ได้เห็นอะไรต่าง ๆ เกี่ยวกับวงการเกย์ ต่อมา พี่กรก็เลิกขายของแล้วย้ายมาอยู่ซอยวิทยาลัยครูเพชรบุรี ขายผลไม้ ผมก็ย้ายมาอยู่กับเขาด้วย ทำให้ผมรู้จักเพื่อนของเขาที่เป็น เกย์อีกเยอะแยะเลย แล้วพวกเพื่อนพี่กรก็เล่าให้ผมฟังเกี่ยวกับพวก เด็กผู้ชายขายตัว รายได้ดี ผมก็จำไว้บ้าง เมื่อตกงานจะได้ทำ หลังจากนั้นไม่นานพี่กรก็เลิกขายของ เพราะขาดทุน ผมก็ไม่รู้จะทำอะไร พอตีผมรู้จักเพื่อนพี่กร เขาขายเสื้อผ้าอยู่ที่ตลาดนัดสนามหลวง (ก่อนหน้าที่จะย้ายไปสวนจตุจักร) ผมก็เลยไปช่วยเขาขาย ก็ทำให้ผมรู้จักกับพวก เด็กขายตัวที่สนามหลวง เพราะ เด็กขายตัวพวกนั้นสนิทกับเจ้าของร้านที่ผมอยู่ด้วย เพราะเขาเคยไปนอนกับเด็กพวกนี้ เด็กขายตัวพวกนี้มาซื้อเสื้อผ้าที่ร้านบ่อย ต่อมาผมก็สนิทกับพวกเขา ผมก็ถามเขาว่าทำงานอย่างไรรายได้เป็นไง เขาก็เล่ารายละเอียดให้ผมฟัง บอกหมดทุกอย่างเลย อีกไม่นานร้านขายเสื้อผ้าผมอยู่ที่คนโล่งก็ไม่ให้ขาย ผมไม่รู้จะทำงานอะไร ก็เลยลองไปทำงานขายตัวดู

ตอนแรกผมก็เดินแถวคลองหลอด ไปหาเพื่อนที่รู้จัก ก็บอกเพื่อนให้ช่วยหาแขกให้ด้วย เพราะจะลองดู แล้วเขาก็หาให้ผมได้ ครั้งแรกผมไปกับคนไทย ไปค้างคืนได้ค่าตัว 100 บาท ทั่วไปสักพักก็รู้จักกับเพื่อนที่ขายตัวด้วยกันมากขึ้น ก็มีบางคนเขาเล่าให้ฟังว่า แถวพัฒนาพงศ์ แถวโรบินสันสีลม แถวนั้นรายได้ดี คิดว่าแถวคลองหลอดและสนามหลวง ผมก็ลองไปเดินดู ก็เดินอยู่แถว ๆ หน้าห้างโรบินสัน แถวสีลมครั้งแรก พบเกย์ที่ทำงานบาร์อยู่แถวพัฒนาพงศ์ เขาชวนผมไปนอนด้วย แล้วเขาก็ชวนผมไปทำงานเสิร์ฟในบาร์ของเขา แต่ผมบอกว่าไม่เอา ผมชอบอิสระมากกว่า ผมทำงานอยู่แถวหน้าโรบินสันดีกว่า ๆ รายได้ดีเหมือนกัน เดือนหนึ่งก็ตก 5-6 พัน แต่ผมไม่ค่อยได้เก็บเงินหรือหาได้ก็ใช้

มันสนุกดี ผมเป็นคนชอบเที่ยว บางครั้งก็ได้แขกฝรั่ง ตอนที่เขาเป็นพ่อบุญธรรม ผมอยู่ คือตอนแรก เขาชวนผมไปเที่ยวบาร์แล้วก็ไปนอนที่ห้องเขา ครั้งแรกก็ทำเช็กส์กับเขา แล้วเขาก็ชวนให้ผมอยู่กับเขาที่โรงแรม เขาพักที่โรงแรมสุริวงค์ คือให้อยู่กับแบบแฟน ผมบอกเขาว่าผมไม่ชอบ ตอนนั้นผมไม่รู้คิดยังไงก็เลยพูดเล่นออกไปว่า ถ้าอยู่เป็นแฟนไม่เอา แต่ถ้าเป็นลูกบุญธรรมถึงจะเอา แล้วเขาก็จ่ายค่าตัวให้ผม ผมก็กลับบ้าน ต่อมาอีกวันหนึ่ง เขาก็มาหาผมที่หน้าโรงเรียนอีก ก็บอกกับผมว่า ตกกลางเป็นลูกบุญธรรมก็ได้ ผมก็เลยตัดสินใจไปอยู่กับเขาที่โรงแรมอยู่ด้วยกัน 3 เดือน ผมอยู่กับเขาเป็นแบบลูกเลย ไม่มีอะไรกัน เขาก็พาผมไปเที่ยวชื่อของให้ผม แบบดูแลผมดีมากเลย เขาจะมากกรุงเทพฯ ทุกปี ช่วงที่อยู่กับเขาผมเที่ยวทุกคืนเลย เที่ยวจนผมรู้สึกเบื่อ มีอยู่คืนหนึ่งผมรู้สึกเบื่อมาก หน้าตาผมไม่ยิ้มเลย เขาก็ถามผมว่าเป็นอะไร ผมก็บอกเขาว่าผมเบื่อความจำเจที่จะต้องเที่ยวทุกคืนแบบนี้ พ่อเขาไม่ชอบให้ผมรู้สึกอย่างนี้ เขาก็ถามผมว่าอยากมีอะไรกันผู้หญิงมั๊ย เขาบอกถามใจผม ผมก็บอกว่ายาก แล้วเขาก็พาผมไปเที่ยวบาร์อะโกโก้ผู้หญิง และก็ออกผู้หญิงให้ผมคนหนึ่ง เขาเป็นคนจ่ายค่าตัวให้ แล้วก็ให้ผมนอนกับผู้หญิงคนนั้น ผมมีหน้าที่นอนอย่างเดียว ครั้งนั้นเป็นครั้งแรกที่ผมได้นอนกับผู้หญิงในชีวิตรผม

แต่พอมาปีนี้ เขามา แต่เขาบอกว่าเขาไม่ค่อยมีเงิน เพราะเขาขายของไม่ได้ เขาขายพวกของเก่า คือ ชื่อของเก่าจากเมืองไทยไปขายเมืองนอก เขาเป็นคนเบลเยียม ปกติถ้าเขามากกรุงเทพฯ ผมต้องไปอยู่กับเขาที่โรงแรม แต่ตอนนี้เขาไม่ค่อยมีเงิน ผมเลยต้องมาหางานทำเอง

ผู้สัมภาษณ์ : ก่อนหน้าที่จะมาทำงานเป็นเด็กนวดที่ชานาแห่งนี้ เคยทำงานอื่นมาก่อนหรือเปล่า

สรรค์ : ผมเคยเป็นเซลแมนขายเครื่องครัวรีน่าแวร์ แต่รายได้ไม่ค่อยดีเลย

- ผู้สัมภาษณ์ : แล้วรู้จักชาน้ำแห่งนี้ได้อย่างไร
- สรรค์ : เพื่อนผม เขาแนะนำ เผิผ เขารู้ว่าผมอยากได้งานใหม่ ตอนแรกผมก็ไม่รู้ว่างานชาน้ำเป็นยังไงคิดว่าคงเป็นคล้าย ๆ เด็กเลิรฟยทของ ยกน้ำ เป็นเพื่อนคุยกับแขก แต่พอมาทำถึงได้รู้ว่า เป็นงานอย่างนี้ แต่ผมก็ไม่รู้สึกอึดอัดอย่างไร เพราะ เคยทำมาแล้ว ก็ทำ
- ผู้สัมภาษณ์ : แล้วที่ชาน้ำมี เด็กใหม่ ๆ ที่ไม่เคยรู้ เรื่องราวเกี่ยวกับการมีอะไรกับแขกที่เป็นเกย์นี้มาก่อนมีบ้างมั๊ย
- สรรค์ : ก็มีครับ 2-3 คน
- ผู้สัมภาษณ์ : แล้วใคร เป็นคนสอน เกี่ยวกับ เรื่องนวด
- สรรค์ : ก็ไม่มีใครสอน ก็เพียงแนะนำ เท่านั้นว่าทำอย่างนี้ดี อย่างนี้ไม่ดี
- ผู้สัมภาษณ์ : แล้ว เรื่องขาย เช็กละใครสอน
- สรรค์ : ก็เรียนรู้กันเอง ดูจากหนังสือบ้าง
- ผู้สัมภาษณ์ : ครั้งแรกที่ดูหนังสือ มีความรู้สึกอย่างไร (วิดีโอแสดงบทกร่วมเพศ)
- สรรค์ : สำหรับผมก็ธรรมดาเพราะ เคยชินกับมันแล้ว แต่เด็กใหม่ ๆ บางคนก็ดู เขาตื่นเต้นนั่งจ้องตาแป๋ว
- ผู้สัมภาษณ์ : เจ้าของที่นี่ เขาจ่ายเงินให้เราอย่างไร ให้กินอยู่ด้วยหรือเปล่า
- สรรค์ : จากค่านวด 120 บาท เด็กนวดจะได้ 70 บาท เจ้าของชาน้ำเอาไป 50 บาท และถ้าเด็กมี เช็กับแขกก็จะได้ค่า TIP อีกต่างหาก ไม่มีเงินเดือน กินอยู่เอง

ผู้สัมภาษณ์ : ค่า TIP จากแขกมีกำหนดตายตัวหรือเปล่า หรือว่าแล้วแต่แขกจะให้
 สรรค์ : แล้วแต่แขกจะให้ สูงสุดที่เคยได้และพอใจก็คือ 500 บาท ถ้าต่ำสุดก็ไม่ได้
 เลย ก็มีอยู่ครั้งหนึ่งแขกไม่ให้ แล้วผมก็ไม่มีสิทธิ์จะไปเรียกร้องอะไรกับเขาอีก
 เพราะ เขาถือว่าได้จ่ายค่าขวดให้กับชาน้ำแล้ว การมี เช็กถือ เป็น เรื่องช่วย
 ไม่ได้ เพราะไม่มีกฎออกมาว่าจะต้องจ่ายเงินให้กับเด็กนวด แล้วแต่ความ
 พอใจของแขก

แต่ที่มี เช็กแล้วได้น้อยที่สุดก็คือ 50 บาท ถ้านั่งคุยด้วยเฉย ๆ ก็จะได้ค่า
 TIP ประมาณ 20 บาท

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วมีความรู้สึกยังไงกับแขกคนนี้หรือประเภทนี้
 สรรค์ : ผมก็จะพยายาม เลี่ยง เด็กนวดทุกคนก็จะไม่ยอม เข้าไปคุยด้วย ทำเหมือนเป็น
 คนสังคมนิ่งๆ ไปเลย ถ้าเขาเรียกนวด ผมก็จะนวดให้เขาอย่างเดียว
 ถ้าเขาจะพยายามมี เช็กกับผม ผมก็จะบอกปฏิเสธไปอย่างเลี่ยง ๆ ว่า "ผม
 เหนื่อยครับวันนี้"

ผู้สัมภาษณ์ : ก็ถือ เป็นวิธีการกำจัดแขกอย่างหนึ่ง แล้วเจ้าของชาน้ำไม่คิดว่าเราหรือ
 เพราะการไม่ให้บริการกับแขกก็อาจจะทำให้แขกไม่กลับมาใช้บริการที่นี่อีก
 สรรค์ : เขาเข้าใจครับ เพราะบางทีก็มีแขกชอบมั่ว คือ ไม่ยอมเสียค่าขวด แต่ให้
 เงินเราเองต่างหากโดยไม่มี เช็กกับเราที่ห้องอื่นไม่ใช่ห้องนวด แต่ผมก็ไม่ทำ
 เพราะทางชาน้ำมีกฎไว้ว่าห้าม เจ้าของก็เข้าใจผม คือถ้ามีแขกมาใช้บริการ
 ผมก็จะ take care เขาบางครั้งเขาก็จะชวนผมอาบน้ำด้วย อะไรต่าง ๆ
 ผมก็จะรีบตามทันทีว่า "วันนี้ เมื่อยมั๊ยครับ" "อยากนวดมั๊ยครับ" ถ้าเขาตอบว่า
 ไม่ ผมก็จะรู้ทันทีว่าแขกคนนี้ชอบมั่ว ชอบของฟรี พออาบน้ำให้เขาลูบคลำจน
 พอใจ ผมก็จะรีบขอตัวลงไปชั้นล่าง ปล่อยเขาอยู่นคนเดียวไม่ไปยุ่งกับเขาอีก

- ผู้สัมภาษณ์ : ตั้งแต่ทำงานมาเคยประทับใจลูกค่าน้ำ่างไหม คือถ้าเห็นลูกค่านนี้มาก็จะดีใจมาก
- สรรค : มีครับ คือเขาเป็นค่าง่าย ๆ ผมไม่ต้องทำอะไรยาก ๆ เช่น ร่วมเพศทางประศูลหลัง ธรรมดาเป็นผู้ชายก็ไม่ชอบให้ใครทำอยู่แล้ว พอผมบอกเขาว่าผมไม่ชอบ เขาก็จะไม่ทำ แล้วที่ชอบอีกอย่างหนึ่งคือ เขาจ่ายดีมาก
- ผู้สัมภาษณ์ : อย่าง "เพชร" (นามสมมติของเด็กนวดคนหนึ่งในชาน้ำ) มีสัจใจคอเป็นยั้งใจ การเอาใจแขกเป็นยั้งใจบ้าง
- สรรค : เขานิสัยดี รักสนุก มาทำงานที่นี้ก็ได้ไม่ได้คิดอะไรคือ สนุกด้วย ได้เงินดีด้วย แต่เรื่องการ take care แขก ส่วนใหญ่เขาจะคอยต้อนรับแต่แขกขาประจำ เขาไม่ค่อยชอบเข้าไปทักแขกใหม่ ๆ ชอบเก็บตัว ไม่ค่อยเสนอตัว คือ ถ้าแขกสนใจเขา ก็รอให้แขกเรียกเอง ส่วนตัวผมเองนั้นเมื่อก่อนก็เป็นคนเงียบ ๆ ไม่ค่อยคุย แต่พอมาทำงานนี้นาน ๆ ก็ต้องรู้จักปรับตัว เราทำงานหาเงินจะนั่งอยู่เฉย ๆ ก็ไม่ได้ ก็ต้องพยายามเข้าไปชวนแขกคุย ถ้าไม่ทำก็ไม่ได้เงินสิครับ
- ผู้สัมภาษณ์ : แล้วเด็กนวดคนอื่นที่ไม่ยอมเข้าหาแขก เขาจะมีรายได้พอใช้หรือ
- สรรค : คิดว่าพอนะ เพราะเขาไม่มีภาระอะไร ส่วนผมมีภาระต้องรับผิดชอบคือตอนนี้ผมอยู่กับผู้หญิงคนหนึ่งในซอยวิทยาลัยครู ผมจะไม่เข้าหาแขกแบบพวกเขาไม่ได้ ค่าเช่าบ้านก็เดือนละ 800 บาท ค่าใช้จ่ายต่อวันก็เกือบ 100 บาท ถ้าผมอยู่คนเดียวก็สบายแล้ว แต่ตอนนี้แฟนผมก็ไม่ได้ทำงานด้วย
- ผู้สัมภาษณ์ : จำเป็นมัยว่าเวลามีแขกกับแขก ต้องถึงจุดสุดยอดด้วย หรือว่าแขกเขาขอ
- สรรค : ตั้งแต่ผมทำงานอย่างนี้มา ผมถึงจุดสุดยอดนับครั้งได้ น้อยมาก มีอยู่เพียงครั้ง 2 ครั้งเท่านั้น ส่วนใหญ่ ๆ ผมจะถึงจุดกับผู้หญิง ตอนนี้ผมมีแฟนอยู่ด้วยก็มีแขกกับเขาทุกวัน แต่บางครั้งก็รู้สึกเบื่ออยากจะหนีจากเขาไป แต่ก็รู้สึกสงสารเขา

ผู้สัมภาษณ์ : คิดว่ามัน เป็นความรู้สึกชด เจยหรือ เปล่า ที่ว่าเราทำงานกับพวก เกย์ เลยต้อง
ระบายออกด้วยการนอนกับผู้หญิงแทน

สรรค์ : ก็ไม่ใช่ชื่อนี้ เพราะบางครั้งผมดูวิดีโอ (ภาพยนตร์รักร่วมเพศ) จากที่ทำงานก็
ต้องกลับไประบายกับแฟน คืออารมณ์มันค้างครึบ

ผู้สัมภาษณ์ : แยกเคยบ่นหรือ เปล่าว่าเราไม่มีอารมณ์ร่วมกับ เขา

สรรค์ : ก็มีครับ แต่บางครั้งผมก็พยายาม มันก็ไม่สำเร็จ ผมถือว่าทำไปตามหน้าที่คือ
นอนแล้วก็มี เช็กกับ เขา คือ พอเราวดเสร็จก็รู้ว่าจะต้องมี เช็กกับ เขา ก็จะลง
นอนและพยายามฝืนความรู้สึกตัวเองว่าเขาเป็นผู้หญิง แต่ก็ไม่ทำได้ ทำได้ก็คือ
พยายามทำให้ เขาถึงจุดสุดยอดเร็ว ๆ จะได้เลิก ก็ถือว่าทำงานเสร็จ

เมื่อครั้งที่ผมติดคุกอยู่ (บ้านกรูณา) ผมก็เคยโดนประทุหลัง ในใจก็คิด
ว่าจะไม่ยอมให้ใครอีก เพราะถือเป็นการถูกคุมขัง เสียเกียรติมาก และก็เจ็บ
ด้วย แต่ก็เหมือน เป็นกรรม ช่วงแรก ๆ ที่ทำงานก็ไม่ยอมให้ใครเข้าประทุหลัง
มีอยู่ครั้งหนึ่งผมขาดเงินมาก มีแขกผู้ป่วนชวนผมไปนอนด้วยและขอเข้าประทุหลัง
ผมด้วย เขาให้ผม 2,000 บาท ตอนแรกผมก็ไม่เอา แต่ก็นึกถึงเพื่อน ๆ ที่
ทำงานทุกคนก็ต้องโดนทุกคน มันก็เสี่ยงไม่ได้ ก็ยอมมาโดยตลอด

ผู้สัมภาษณ์ : เคยมีปัญหาเวลาไปกับแขก แล้วข้าวของของแขกเกิดหายบ้างมั๊ย

สรรค์ : ตัวผมเองไม่เคยนะ แต่เพื่อนผมมีอยู่คนหนึ่งมักทำเป็นประจำ ซึ่งผมไม่ชอบและ
ไม่คบด้วย คือ เขาจะได้เงินอยู่ช่วงหนึ่งเท่านั้น และเป็นการทำลายอาชีพของ
ตัวเอง มีอยู่ครั้งหนึ่งเขาวางยานอนหลับแขก แล้วขโมยของของแขกไปจนหมด
ตัวเลย ผมส่งสารแขกคนนั้นมาก เพราะผมเองก็รู้จักเพราะเคยไปกับเขา
ครั้งหนึ่ง แล้วแขกคนนั้นก็แจ้งตำรวจจับเพื่อนผมไปแล้ว บางครั้งเคยไปกับแขก
ฝรั่ง เขามักพาเข้าโรงแรมใหญ่ ๆ ก็มักจะมีปัญหา คือ ทางโรงแรมไม่ยอมให้
ขึ้นห้อง ทำให้ขาดรายได้ไป มีเพื่อนผมอยู่คนหนึ่งทำงานอย่างนี้เหมือนกัน เขา
ชอบไปกับแขกต่างชาติ เขาทำมานานแล้ว และช่วงแรก ๆ เขาก็หน้าตาดี

แต่มาช่วงหลัง เขาโทรมาไปมาก ผมก็พยายามแนะนำ เขาให้พัฒนาตัวเองบ้าง เพราะมัน เหมือนกับ เป็นการทำร้ายตัวเอง ปิดทางตัวเอง อย่างเช่น เรื่อง แต่งตัว พวกนี้ผมมีคนสอน คือ พวกรุ่นพี่ที่ทำงานนี้มาก่อน ก็สอนผม สอนให้ดูแล ตัวเองอย่าให้โทรม ต้องรู้จักแต่งตัว

ออ....มีเพื่อนผมอยู่คนหนึ่ง เขาทำงานนี้ เมื่อก่อนเขาไม่เคยชอบผู้ชาย มาก่อนเลย เขาชอบผู้หญิง แต่เขาไม่เคยผ่านผู้หญิงมาก่อน พอทำงานนี้ไป นาน ๆ ก็เลยเป็นตุ๊ดไปเลย ทำให้จิตใจเขา เปลี่ยนไป

ผู้สัมภาษณ์ : คิดว่าสาเหตุอะไรที่ทำให้เขาเปลี่ยนไป เป็น เกย์ได้

สรรค์ : ผมคิดว่ามัน เป็นที่ใจลึก ๆ เขาอาจจะชอบอยู่แล้วบ้าง มีเพื่อนบางคนเล่าให้ผม ฟังว่า เคยไปรักผู้หญิงคนหนึ่ง แล้วผู้หญิงคนนั้นก็ทำให้เขาผิดหวัง เสียใจ พอมา ทำงานนี้ไปเรื่อย ๆ มาเจอผู้ชายเอากเอาใจ ก็เลยทำให้กลายเป็น เกย์ไป เลย มันมีอีกหลายสาเหตุนะ ผมว่า และอีกอย่างคือ ถ้าเรารักผู้หญิงมันก็ทำให้ เรามิภาระต้องคอยเอากเอาใจ แต่ถ้าเรารักผู้ชายหรือ เกย์ เกย์ก็จะเป็น ฝ่ายเอากเอาใจเรา มันอาจจะ เป็นเพราะตั้งแต่เด็กเขาอาจจะขาดการเอากเอาใจมาเลย ก็อยากทำให้ใครสักคนคอยเอากเอาใจ อย่างผมก็เหมือนกัน ตอน เด็ก ๆ ผมก็ไม่มีใครคอยเอากเอาใจ แต่ตอนนี้ผมก็ยังชอบผู้หญิง เรื่องนี้ผมว่ามันพูด ยาก มันอยู่ที่จิตใจคนมากกว่า บางครั้งผมก็ต้องผินความรู้สึกตัวเองมากในการ ทำงาน มันก็อดน้อยใจตัวเองไม่ได้ ผมอยากให้มีคนเข้าใจและมาเอากเอาใจผม บ้าง ถ้าผมใจอ่อนคิดแบบเพื่อนผมที่เป็นตุ๊ด ป่านนี้ผมก็คง เป็นตุ๊ดไปแล้ว

ผู้สัมภาษณ์ : สิ่งที่คุณคิดว่าอยากให้คุณมาเอากเอาใจ คิดว่าเป็นอะไร

สรรค์ : คือบางครั้งไปกับแขกใหม่ ก็อยากให้เขาเข้าใจผมว่า คือไปกับแขกใหม่ บางครั้งอยากได้อะไรก็ได้ แต่ถ้าไปกับแขกประจำก็จะมีปัญหา เพราะคุ้น เคยและรู้จักกันมากกว่า

ผู้สัมภาษณ์ : แล้วสิ่งที่คิดว่าอยากจะได้แล้วไม่ได้ นั่นคืออะไร

สรรค์ : เออ....คือผมพูดผิดไปนิดหน่อย คือ ผมหมายถึง สิ่งของบางอย่าง ไม่ใช่ว่าผมจะเรียกร้องอะไรมากมาย บางครั้งผมอยากได้ของบางอย่าง เขาก็ไม่ยอมซื้อให้ คือผมไปกับเขาไม่ใช่ต้องการเพียงความสุข หรือการเอาใจอย่างที่เขาคิดเพียงอย่างเดียว

ผู้สัมภาษณ์ : คิดว่าจะทำงานนี้ต่อไปอีกนานมั๊ย

สรรค์ : ช่วงนี้ก็คงทำไปเรื่อย ๆ ก่อน เพราะผมเคยชินกับงาน แล้วรายได้ดีพอสมควร ก็ยังไม่แน่ใจว่าจะเลิกเมื่อไหร่

ผู้สัมภาษณ์ : ขอบคุณมากครับที่เสียเวลาและให้สัมภาษณ์อย่างละเอียดเลย

สรรค์ : ไม่เป็นไรครับ

หมายเหตุ: ทำการสัมภาษณ์วันที่ 18 มกราคม 2532 เวลา 22.00 น.

บทวิเคราะห์การสัมภาษณ์พนักงานบริการชาย

จากปฏิกิริยาของผู้ให้สัมภาษณ์ รวมถึงคำให้สัมภาษณ์ของพนักงานบริการชาย ผู้สัมภาษณ์สามารถสรุปและวิเคราะห์ออกเป็นส่วน ๆ ดังนี้

1. เมื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุของการมาประกอบอาชีพโสเภณีชายนั้น อาจเนื่องมาจากความตึงเครียดของเด็กรุ่นชาย ซึ่งส่วนใหญ่มักจะนิยมใช้ชีวิตด้วยตนเอง หาเลี้ยงตนเองโดยไม่ต้องพึ่งใคร และชอบที่จะหาประสบการณ์ชีวิตใหม่ ๆ สรรค์ให้เหตุผลจากการออกจากบ้านมาอยู่กับเพื่อน เพียงความรู้สึกเบื่อเท่านั้น เมื่อวิเคราะห์และสังเกตจากการให้สัมภาษณ์ สรรค์อาจจะมีปัญหาเกี่ยวกับคนภายในครอบครัว เช่น การไม่เป็นที่ยอมรับของพี่น้อง พ่อแม่ ในฐานะที่สรรค์

เคยคิดคุก (บ้านกรุณา) มาก่อน ซึ่งอาจเป็นได้มาก เนื่องจากตลอดการสัมภาษณ์ สรรค์พยายาม
 เลี่ยงที่จะไม่พูดถึงบุคคลภายในบ้าน แสดงให้เห็นว่า สรรค์มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีนักกับครอบครัว ไม่
 มีความผูกพัน หรือห่างเหินกันพอสมควร จากการศึกษาที่สร้อยออกมาใช้ชีวิตอยู่กับเพื่อนนั้น สรรค์อาจ
 จะหนีออกจากบ้านมาก็ย่อมเป็นได้ และเมื่อมาอยู่ในสังคมปัจจุบันทุกชีวิตต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด
 จุดนี้ผลักดันให้สร้อยต้องเข้ามาในวงการของกลุ่มรักร่วมเพศ และตัดสินใจมาประกอบอาชีพโสเภณี
 ในที่สุด สรรค์แล้วสาเหตุของการมาประกอบอาชีพของโสเภณีชาย อาจเป็นเพราะ

1.1 ความคึกคะนองของวัยรุ่นชายในด้านจิตวิทยา วัยรุ่นมักชอบการต่อสู้ชีวิต
 ด้วยตนเอง หรือหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กับชีวิต หรือ

1.2 ปัญหาภายในครอบครัว การไม่เป็นที่ยอมรับของคนในครอบครัว ความห่าง
 เห็นขาดความผูกพันซึ่งกันและกัน หรือ

1.3 ต้องการหารายได้เพื่อความอยู่รอดในสังคมปัจจุบัน หรือ ทั้ง 3 ข้อรวมกัน

2. โสเภณีชายวัยรุ่นทั่วไป ส่วนใหญ่พอใจที่จะประกอบอาชีพโสเภณี เนื่องจากเป็น
 งานที่สบาย รายได้ดี และอิสระ โสเภณีชายส่วนใหญ่จะใช้เงินที่ตนเองหามาได้นั้นในการเที่ยว
 โดยมีได้ เก็บแต่อย่างไร การที่วัยรุ่นชายตัดสินใจมาประกอบอาชีพโสเภณีนั้น ย่อมแสดงให้เห็นถึง
 การตัดสินใจครั้งใหญ่ในการที่จะทำผิดบรรทัดฐานของสังคม ไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรี หรือเคารพใน
 ตัวเอง ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าอาชีพโสเภณีเป็นอาชีพที่สังคมไม่ยอมรับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยหลาย ๆ
 อย่างที่ทำให้วัยรุ่นชายมาประกอบอาชีพโสเภณี เช่น การขาดการศึกษาที่เพียงพอ การขาดความ
 ผูกพันใกล้ชิดกับคนในครอบครัว และที่สำคัญ คือ เงิน ซึ่งหมายถึง รายได้ที่สูงพอที่จะทำให้ชีวิตมี
 ความสุขโดยไม่ต้องทำงานหนัก แต่รายได้ดี

สร้อยแสดงความพอใจกับการประกอบอาชีพนี้มาก จากบทสัมภาษณ์ตอนต้นว่า เคย
 มีแขกคนไทยที่ชวนให้สร้อยไปทำงานเป็นพนักงานเสิร์ฟ แต่สร้อยก็ปฏิเสธ โดยให้เหตุผลว่าชอบ
 อิสระ แต่จากปฏิกิริยาของสร้อยที่แสดงออก ผู้สัมภาษณ์คิดว่า น่าจะมีเหตุผลบางอย่างที่สร้อยไม่
 ยอมที่จะพูด อย่างเช่น ชอบงานโสเภณี เพราะงานสบายไม่เหนื่อย รายได้ดีกว่า ถ้าไปทำงาน

เป็นพนักงาน เสิร์ฟงานจะหนักกว่า และรายได้ก็น้อยกว่าอย่างแน่นอน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้สรรค์ เกิดความรู้สึกที่ว่า ถ้าพูดออกมา แสดงให้เห็นถึงความเกียจคร้านของตน และเหตุผลที่สนับสนุน ความคิดเห็นของผู้สัมภาษณ์กับความพอใจในอาชีพโสเภณีชายของสรรค์คือ การหวนกลับมาประกอบ อาชีพโสเภณีชายอีกครั้ง ภายหลังจากการทำงาน เป็น เซลแมนขาย เครื่องครัว และจากคำให้ สัมภาษณ์สุดท้าย ที่สรรค์คิดจะทำงานนี้ไปเรื่อย ๆ และไม่แน่ใจว่าจะเลิกเมื่อไหร่

การตัดสินใจมาประกอบอาชีพโสเภณีชายนั้น วัยรุ่นชายซึ่งรวมถึงตัวสรรค์เองนั้น ส่วนใหญ่จะได้รับการสนับสนุนจากเพื่อน หรืออย่างน้อยเพื่อนก็นับ เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับการ ประกอบอาชีพนี้ การตัดสินใจครั้งแรกที่จะประกอบอาชีพโสเภณีชายนั้นนับว่าเป็นการตัดสินใจ ครั้งใหญ่ที่จะไม่สนใจต่อสังคม หรือความเคารพในเกียรติและศักดิ์ศรีของตนเอง ประกอบกับอาชีพ โสเภณี เป็นอาชีพที่หารายได้ได้ดี และเป็นงานสบายมากโดยไม่ต้องอาศัยความรู้หรือความสามารถ พิเศษแต่อย่างใด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ นับ เป็นปัจจัยสนับสนุนให้โสเภณีชายส่วนใหญ่ ยังคงประกอบอาชีพนี้ ต่อไป จนกว่าตนเองจะไม่สามารถขายบริการทางเพศได้อีกจึงคิดที่จะ เลิกจากอาชีพนี้อย่างสิ้นเชิง ถึงแม้โสเภณีชายบางคนอาจจะคิดประกอบอาชีพโสเภณีเพียงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น หลังจาก นั้นก็หางานอื่นที่สังคมยอมรับทำ แต่เมื่อมีปัญหาในเรื่องเงินก็ย่อมมีโอกาที่จะหวนกลับมาประกอบ อาชีพโสเภณีนี้อีก เช่นเดียวกับกับสรรค์ ซึ่งทำให้ปัญหาโสเภณีชาย ยังคงหมุนเวียนอยู่ตลอดเวลา ยากต่อการแก้ไขยิ่งนัก

3. อาชีพโสเภณีชาย ถือเป็นการปลุกฝังพฤติกรรมรักร่วม เพศให้กับวัยรุ่นชายที่มา ประกอบอาชีพนี้ อย่างน้อยก็สามารถทำชายแท้ มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศไปชอบเพศเดียวกัน มากขึ้น อาจจะไม่ถึงขนาดเปลี่ยนเป็นคนรักร่วมเพศ (Homosexual) แต่ก็อาจเป็นคนรักสองเพศ (Bi-Sexual) ได้ โดยคำบอกเล่าของสรรค์ จากการยกตัวอย่างเพื่อนของสรรค์ที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศจากเดิมกลายเป็นคนรักร่วมเพศ พร้อมด้วยสาเหตุต่าง ๆ ที่สรรค์ยกมาสนับสนุน โดยสรรค์สรุปได้อย่างมีเหตุผล และดูเหมือนว่าสรรค์มีความเข้าใจกับเรื่องนี้ดีมาก

จากบทสัมภาษณ์ สรรค์ปฏิเสธตลอดเวลาว่าตนเองถึงแม้จะประกอบอาชีพโศก ภาณีนี้ มาเป็นเวลานาน แต่ก็ไม่เคยมีความรู้สึกว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไปจากเดิมเลย สรรค์ ย้ำกับผู้สัมภาษณ์บ่อยครั้งว่า ตนเองเป็นผู้ชาย 100 เปอร์เซ็นต์ จากการสังเกตขณะสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์คิดว่าสรรค์พยายามปกปิด หรือปิดบังความรู้สึกบางอย่าง อย่างน้อยก็คือการที่ตนเองมีความรู้สึกพอใจกับงาน รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์กับแขกเพศชายด้วยกัน จากการให้สัมภาษณ์มีอยู่หลายส่วนที่น่าจะสนับสนุนประเด็นนี้ได้คือ

จากตัวอย่างเพื่อนของสรรค์ที่ประกอบอาชีพโศก ภาณี เช่นกัน จากเดิม เป็นผู้ชายแท้ แต่เมื่อประกอบอาชีพนี้ไปนาน ๆ ประกอบกับการไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมาก่อน จึงทำให้เพื่อนของสรรค์คนนั้น มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมาเป็นคนรักร่วมเพศ เมื่อนำมาพิจารณา ประกอบกับภูมิหลังของสรรค์เองกล่าวคือ สรรค์เคยมีประสบการณ์ทางเพศกับเพศเดียวกันจากบ้านกรูณา และช่วงที่สรรค์ออกจากบ้านมาอยู่กับเกย์ และอยู่กับเกย์มาตลอด เหล่านั้นย่อมแสดงให้เห็นว่า สรรค์มิได้ปฏิเสธการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศแต่อย่างใด การมีประสบการณ์ทางเพศกับเพศเดียวกันของสรรค์จากบ้านกรูณา อาจจะเป็นจุดที่ทำให้สรรค์สับสนในเรื่องของความต้องการทางเพศ สรรค์ปฏิเสธว่าไม่ชอบโดยให้เหตุผลว่า เจ็บ และเป็นการถูกคุกคามเกียรติ แต่สรรค์ก็มิได้ปฏิเสธ เช่นกันโดยการที่สรรค์ยังคงคลุกคลี และผลัดกันตัวเองเข้าสู่วงการค้าประเวณีกับกลุ่มรักร่วมเพศมาโดยตลอด สรรค์ให้สัมภาษณ์ว่า ตนเองมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงครั้งแรก เนื่องจากพ่อบุญธรรมฝรั่งจัดการให้ แต่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นภายหลังที่สรรค์ประกอบอาชีพโศก ภาณีชยาวนาน เป็นเวลาปี ๆ ดังนั้นภูมิหลังของสรรค์ก็หาได้แตกต่างจากตัวอย่างเพื่อนของสรรค์ที่กล่าวมาข้างต้น

และอีกประเด็นหนึ่ง ที่สรรค์ให้สัมภาษณ์ว่าบางครั้งตนเองคู่วีดีโอที่ทำงานแล้ว เกิดมีความรู้สึกทางเพศขึ้น (อารมณ์ค้าง) ก็จะต้องกลับมาระบายกับแฟนหญิงของตน ซึ่งวีดีโอที่สรรค์ดูนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นภาพยนตร์แสดงบทรักรักร่วมเพศชายทั้งนั้น ซึ่งสามารถทำให้สรรค์เกิดความรู้สึกทางเพศได้เช่นกัน

เหล่านั้นหาใช่เป็นการยึด ยึดความ เป็นรักร่วม เพศให้กับสรรค์แต่อย่างไร เป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นของผู้สัมภาษณ์ ที่จะชี้ให้เห็นถึง การประกอบอาชีพโส เกมิชายน่าจะมี ผลต่อการ เบี่ยงเบนของพฤติกรรมทางเพศ จากชายแท้เป็นรักร่วมเพศชายได้ ทั้งนี้สรรค์อาจจะมี เหตุผลของตนเองซึ่งการประกอบอาชีพโส เกมิชของตนตั้งแต่ต้นนั้น เพียงเพื่อการต้องการรายได้ที่จะเลี้ยงดูตนเองเท่านั้น โดยที่สรรค์ก็ต้องฝึกความรู้สึกลอด แต่ไม่สามารถหาหนทางอื่นที่ดีกว่านั้น ก็เป็นได้

นอกจากนี้แล้วจากบทสัมภาษณ์ ย่อมชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการเป็นโส เกมิชชาย เช่น ปัญหาการลักทรัพย์ ปัญหาทางด้านจิตใจของผู้ประกอบอาชีพโส เกมิชชายเอง เหล่านี้เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ทั้งหมดนั้น เป็นเพียงความคิดเห็นของผู้สัมภาษณ์ที่วิเคราะห์จากบทสัมภาษณ์เท่านั้น ซึ่งผู้สัมภาษณ์คิดว่าน่าจะเป็นกระแสะท้อนให้เห็นพื้นฐานในการเป็นโส เกมิชชายในกรุงเทพฯ ในแง่มุมหนึ่ง ผู้สัมภาษณ์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แนวความคิดและรายละเอียดจากบทสัมภาษณ์ทั้งหมด อาจใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับโส เกมิชชายในครั้งต่อไปได้บ้างตามสมควร

ประวัติผู้เขียน

นายสิริชัย วงษ์สาริตศาสตร์ เกิดเมื่อวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2508 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาการประชาสัมพันธ์ จากคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2530 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขา นิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีเดียวกัน